

Úradný vestník

Európskej únie

C 251

Zväzok 47

Slovenské vydanie

Informácie a oznámenia

9. október 2004

Číslo oznamu	Obsah	Strana
	I Informácie	
	Súdny dvor	
	SÚDNY DVOR	
2004/C 251/01	Vec C-234/04: Návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke podaný uznesením Landesgericht Innsbruck zo dňa 26. mája 2004 vo veci Rosmarie Kapferer proti Schlank & Schick GmbH	1
2004/C 251/02	Vec C-245/04: Návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke podaný uznesením Verwaltungsgerichtshof zo dňa 26. mája 2004 vo veci EMAG Handel Eder OHG proti Finanzlandesdirektion für Kärnten	2
2004/C 251/03	Vec C-246/04: Návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke podaný na základe uznesenia Verwaltungsgerichtshof zo dňa 26. mája 2004 vo veci 1) Turn-und Sportunion Waldurg proti Finanzlandesdirektion für Oberösterreich a vo veci 2) Edith Barris proti Finanzlandesdirektion für Tirol	2
2004/C 251/04	Vec C-288/04: Návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke podaný uznesením Der Unabhängige Finanzsenat, Aussenstelle Wien zo dňa 28. júna 2004 vo veci AB proti Finanzamt für den 6., 7. und 15. Bezirk	3
2004/C 251/05	Vec C-295/04: Návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke podaný uznesením Ufficio del giudice di pace di Bitonto zo dňa 30. júna 2004 vo veci Vincenzo Manfredi proti Lloyd Italico Assicurazioni	3
2004/C 251/06	Vec C-296/04: Návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke podaný uznesením Ufficio del giudice di pace di Bitonto zo dňa 30. júna 2004 vo veci Antonio Cannito proti Fondiaria Sai SPA	3
2004/C 251/07	Vec C-297/04: Návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke podaný uznesením Ufficio del giudice di pace di Bitonto zo dňa 30. júna 2004 vo veci Nicolò Tricarico proti Assitalia Assicurazioni SPA	4

2004/C 251/08	Vec C-298/04: Návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke podaný uznesením Ufficio del giudice di pace di Bitonto zo dňa 30. júna 2004 vo veci Pasqualina Murgolo proti Assitalia Assicurazioni SPA	4
2004/C 251/09	Vec C-302/04: Návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke podaný uznesením Szombathelyi Városi Bíróság (Maďarsko) zo dňa 10. júna 2004 vo veci Ynos Kft. proti János Varga	5
2004/C 251/10	Vec C-336/04: Návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke podaný uznesením Commissione Tributaria Provinciale di Pordenone - Sezione 02 - zo dňa 14. júla 2004 vo veci Banca Popolare FriulAdria spa proti Agenzia Entrate Ufficio Pordenone	5
2004/C 251/11	Vec C-339/04: Návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke podaný uznesením Consiglio di Stato in sede giurisdizionale (Sezione Sesta) zo dňa 24. februára 2004 vo veci Nuova società di telecomunicazioni S.p.a proti Ministero delle comunicazioni	6
2004/C 251/12	Vec C-340/04: Návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke podaný uznesením Tribunale Amministrativo Regionale della Lombardia, Sezione Terza zo dňa 27. mája 2004 vo veci Carbotermo s.p.a. a Comune di Busto Arsizio proti AGESP s.p.a.	6
2004/C 251/13	Vec C-341/04: Návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke podaný uznesením Supreme Court (Írsko) zo dňa 27. júla 2004 vo veci Eurofoods IFSC Ltd a vo veci Enrico Bondi proti Bank of America N.A., Pearse Farrell (úradný likvidátor), Director of Corporate Enforcement a držiteľom certifikátov a poukážok, týkajúcej sa Companies Acts 1963 to 2003 (zákonov o spoločnostiach od r. 1963 do r. 2003)	7
2004/C 251/14	Vec C-343/04: Návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke podaný uznesením Oberster Gerichtshof zo dňa 21. júla 2004 vo veci krajiny Horné Rakúsko proti ČEZ, a.s.	8
2004/C 251/15	Vec C-344/04: Návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke podaný uznesením High Court of Justice (Anglicko a Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) zo dňa 14. júla 2004 vo veci The Queen: žaloba International Air Transport Association proti Department for Transport a vo veci The Queen: žaloba European Low Fares Airline Association a Hapag-Lloyd Express GmbH proti Department for Transport	8
2004/C 251/16	Vec C-346/04: Návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke podaný uznesením Bundesfinanzhof zo dňa 26. mája 2004 vo veci Robert Hans Conijn proti Finanzamt Hamburg-Mitte-Altstadt	9
2004/C 251/17	Vec C-354/04 P: Odvolanie podané dňa 17. augusta 2004: Association Pro Amnistia, J. M. Olano Olano, J. Zelarain Errasti proti uzneseniu Súdu prvého stupňa Európskych spoločenských (druhá komora) zo 7. júna 2004 vo veci T-333/02, Gestoras Pro Amnistia, J. M. Olano Olano, J. Zelarain Errasti proti Rade Európskej únie, ktorú v konaní podporuje Španielske kráľovstvo a Spojené kráľovstvo	9
2004/C 251/18	Vec C-355/04 P: Odvolanie podané dňa 17. augusta 2004: Association SEGI, A. Zubimendi Izaga, A. Galarraga proti uzneseniu Súdu prvého stupňa Európskych spoločenských (druhá komora) zo 7. júna 2004 vo veci T-338/02, Association Segi, A. Zubimendi Izaga, A. Galarraga proti Rade Európskych spoločenských, ktorú v konaní podporuje Španielske kráľovstvo a Spojené kráľovstvo	10

2004/C 251/19	Vec C-373/04 P: Odvolanie podané dňa 27. augusta 2004: Komisia Európskych spoločenstiev proti rozsudku Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev (piata komora) z 10. júna 2004 v spojených veciach T-153/01 a T-323/01, M. Alvarez Moreno proti Komisii Európskych spoločenstiev 10	10
2004/C 251/20	Výmaz veci C-55/04 11	11
	SÚD PRVÉHO STUPŇA	
2004/C 251/21	Volba predsedu Súdu prvého stupňa 12	12
2004/C 251/22	Volba predsedov komôr 12	12
2004/C 251/23	Pridelenie sudcov do komôr 12	12
2004/C 251/24	Rozsudok Súdu prvého stupňa z 29. apríla 2004 v spojených veciach T-236/01, T-239/01, T-244/01 až T-246/01, T-251/01 a T-252/01, Tokai Carbon Co. Ltd a o., proti Komisii Európskych spoločenstiev (Hospodárska súťaž — Dohoda — Trh s grafitovými elektródami — Určovanie cien a rozdelenie trhov — Výpočet výšky pokút — Kumulovanie sankcií — Pokyny na výpočet výšky pokút — Použiteľnosť — Závažnosť a dĺžka trvania porušenia — Príťažujúce okolnosti — Poľahčujúce okolnosti — Platobná schopnosť — Spolupráca počas správneho konania — Spôsoby platby) 13	13
2004/C 251/25	Rozsudok Súdu prvého stupňa z 20. júla 2004 vo veci T-311/02, Vitaly Lissotschenko a Joachim Hentze proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT) (Ochranná známka spoločenstva — Prihláška slovnej ochrannéj známky LIMO — Absolútne dôvody zamietnutia — Článok 7, odsek 1, písmeno b) a c) nariadenia (ES) č. 40/94) 15	15
2004/C 251/26	Uznesenie Súdu prvého stupňa z 28. júna 2004 vo veci T-342/99 DEP, Airtours plc proti Komisii Európskych spoločenstiev (Stanovenie výšky trov konania — Odmena solicitorov a barristerov — Odmena ekonómov — Náklady súvisiace s DPH) 15	15
2004/C 251/27	Uznesenie Súdu prvého stupňa z 8. júla 2004 vo veci T-341/02, Regione Siciliana proti Komisii Európskych spoločenstiev (EFRR — Nariadenie (EHS) č. 4253/88 — Ukončenie finančnej podpory — Žaloba o neplatnosť — Priame pridelenie — Neprípustnosť) 15	15
2004/C 251/28	Uznesenie Súdu prvého stupňa z 15. júna 2004 vo veci T-21/03, S proti Komisii Európskych spoločenstiev (Úradníci — Žaloba o neplatnosť — Choroba z povolania — Uznatie pôvodu choroby z povolania — Žiadosť o vyňatie niektorých dokumentov zo spisu lekárskej komisie — Odmietnutie — Akt, ktorý je pôvodom námietky — Zjavná neprípustnosť) 16	16
2004/C 251/29	Uznesenie Súdu prvého stupňa z 5. júla 2004 vo veci T-39/03, DaimlerChrysler AG proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT) (Ochranná známka spoločenstva — Námietka — Spätvzatie námietky — Zastavenie konania) 16	16
2004/C 251/30	Uznesenie Súdu prvého stupňa z 2. júla 2004 vo veci T-256/03, Bundesverband der Nahrungsmittel- und Speiseresteverwertung eV a Josef Kloh proti Komisii Európskych spoločenstiev (Žaloba o neplatnosť — Nariadenie (ES) č. 1774/2002 — Rozhodnutie 202/328/ES — Používanie kuchynských odpadov v potrave určenej ošpaným — Neprípustnosť) 16	16
2004/C 251/31	Uznesenie predsedu Súdu prvého stupňa z 2. júla 2004 vo veci T-422/03 R II, Enviro Tech Europe Ltd a Enviro Tech International Inc. proti Komisii Európskych spoločenstiev (Predbežné opatrenie — Smernice 67/548/EHS a 204/73/ES — Podmienky prípustnosti) 17	17

Číslo oznamu	Obsah (pokračovanie)	Strana
2004/C 251/32	Uznesenie predsedu Súdu prvého stupňa z 2. júla 2004 vo veci T-76/04 R, Bactria Industriehygiene-Service Verwaltungs GmbH & Co. KG proti Komisii Európskych spoločenstiev (Predbežné opatrenie — Nariadenie (ES) č. 2032/2003 — Biocídne prípravky — Prípustnosť žiadosti)	17
2004/C 251/33	Uznesenie predsedu Súdu prvého stupňa z 2. júla 2004 vo veci T-78/04 R, Sumitomo Chemical (UK) plc proti Komisii Európskych spoločenstiev (Predbežné opatrenie — Nariadenie (ES) č. 2032/2003 — Biocídne prípravky — Prípustnosť žiadosti)	17
2004/C 251/34	Uznesenie Súdu prvého stupňa z 9. júla 2004 vo veci T-132/04, André Bonnet proti Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev (Úradníci — Predbežné administratívne konanie — Zjavná neprípustnosť)	18
2004/C 251/35	Vec T-163/04: Žaloba podaná dňa 30. apríla 2004: Michael Schäfer proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)	18
2004/C 251/36	Vec T-193/04: Žaloba podaná dňa 1. júna 2004: Hans-Martin Tillack proti Komisii Európskych spoločenstiev	19
2004/C 251/37	Vec T-237/04: Žaloba podaná dňa 14. júna 2004: Ultradent Products, Inc. a Michael J. S. Renouf proti Komisii Európskych spoločenstiev	19
2004/C 251/38	Vec T-257/04: Žaloba podaná dňa 28. júna 2004: Poľská republika proti Komisii Európskych spoločenstiev	20
2004/C 251/39	Vec T-258/04: Žaloba podaná dňa 28. júna 2004: Poľská republika proti Komisii Európskych spoločenstiev	21
2004/C 251/40	Vec T-262/04: Žaloba podaná dňa 25. júna 2004: Sociétés BIC S.A. proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT)	22
2004/C 251/41	Vec T-263/04: Žaloba podaná dňa 25. júna 2004: Sociétés BIC S.A. proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT)	22
2004/C 251/42	Vec T-273/04: Žaloba podaná dňa 7. júla 2004: Brandt Industries proti Komisii Európskych spoločenstiev	23
2004/C 251/43	Vec T-278/04: Žaloba podaná dňa 9. júla 2004: Jabones Pardo, S.A. proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)	23
2004/C 251/44	Vec T-282/04: Žaloba podaná dňa 9. júla 2004: Talianska republika proti Komisii Európskych spoločenstiev	24
2004/C 251/45	Vec T-284/04: Žaloba podaná dňa 12. júla 2004: UPS Europe N. V./S. A. a UPS Deutschland Inc. & co OHG proti Komisii Európskych spoločenstiev	25
2004/C 251/46	Vec T-286/04: Žaloba podaná dňa 9. júla 2004: Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska proti Komisii Európskych spoločenstiev	25
2004/C 251/47	Vec T-288/04: Žaloba podaná dňa 15. júla 2004: Kris Van Neyghem proti Výboru regiónov	26

2004/C 251/48	Vec T-292/04: Žaloba podaná dňa 19. júla 2004: Caremar S.p.A. a spol. proti Komisii Európskych spoločenstiev	26
2004/C 251/49	Vec T-295/04: Žaloba podaná dňa 22. júla 2004: El Centro Provincial de Jóvenes Agricultores de Jaén proti Rade Európskej únie	27
2004/C 251/50	Vec T-297/04: Žaloba podaná dňa 22. júla 2004: Cristóbal Gallego Martínez, Benito García Burgos a Antonio Parras Rosa proti Rade Európskej únie	27
2004/C 251/51	Vec T-304/04: Žaloba podaná dňa 22. júla 2004: Talianska republika proti Komisii Európskych spoločenstiev	27

II Úvodné akty

.....

III Oznámenia

2004/C 251/52	Posledná publikácia Súdneho dvora v Úradnom vestníku Európskej únie Ú. v. EÚ C 239, 25.9.2004	29
---------------	--	----

I

(Informácie)

SÚDNY DVOR

SÚDNY DVOR

Návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke podaný uznesením Landesgericht Innsbruck zo dňa 26. mája 2004 vo veci Rosmarie Kapferer proti Schlank & Schick GmbH

(Vec C-234/04)

(2004/C 251/01)

Landesgericht Innsbruck (Nemecko) uznesením z 26. mája 2004 podal na Súdny dvor Európskych spoločenstiev návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke vo veci Rosmarie Kapferer proti Schlank & Schick GmbH, ktorý bol doručený kancelárii Súdneho dvora dňa 3. júna 2004.

Landesgericht Innsbruck žiada Súdny dvor, aby rozhodol o nasledujúcich otázkach:

A) O rozhodnutí o príslušnosti súdu prvého stupňa:

1) Je treba vykladať zásadu spolupráce zakotvenú v článku 10 ES, v tom zmysle, že aj vnútroštátny súd je povinný, v súlade s požiadavkami stanovenými v rozsudku Súdneho dvora vo veci Kühne & Heitz, preskúmať právoplatné rozhodnutie súdu a zrušiť ho, ak je v rozpore s právom spoločenstva? Existujú pre preskúmanie a späť vzatie súdneho rozhodnutia ďalšie požiadavky v porovnaní s rozhodnutiami správnych orgánov?

2) V prípade kladnej odpovede na otázku 1):

Je lehota zakotvená v § 534 ZPO pre späť vzatie súdneho rozhodnutia, ktoré je v rozpore s právom spoločenstva, v súlade so zásadou účinnosti (effet utile) práva spoločenstva?

3) Taktiež v prípade kladnej odpovede na otázku 1):

Predstavuje medzinárodná (príp. miestna) nepríslušnosť, ktorá nebola konvalidovaná článkom 24 EuGVVO (!), rozpor s právom spoločenstva, ktorý podľa vyššie uvede-

ných zásad môže prelomiť právoplatnosť súdneho rozhodnutia?

V prípade kladnej odpovede na otázku 3):

4) Musí odvolací súd preskúmať otázku medzinárodnej (prípadne miestnej) príslušnosti podľa EuGVVO, ak síce nadobudlo právoplatnosť rozhodnutie súdu prvého stupňa o príslušnosti, nie však ešte rozhodnutie o merite veci? Má sa toto preskúmanie v prípade kladnej odpovedi uskutočniť bez návrhu alebo iba na návrh niektorého z účastníkov konania?

B) O súdnej príslušnosti spotrebiteľa podľa čl. 15 ods. 1 písm. c) EuGVVO:

1) Predstavuje zavádzajúci príslub výhry, ktorý je návrhom na uzatvorenie zmluvy, teda smeruje k uzatvoreniu zmluvy, dostatočne úzke spojenie so zamýšľaným uzatvorením spotrebiteľskej zmluvy, čím sa pre nároky z neho vyplývajúce aplikuje súdna príslušnosť spotrebiteľa podľa čl. 15 ods. 1 písm. c) EuGVVO?

V prípade zápornej odpovede na otázku 1):

2) Aplikuje sa súdna príslušnosť spotrebiteľa na nároky z predzmluvného záväzkového vzťahu a predstavuje zavádzajúci príslub výhry, ktorý smeruje k uzatvoreniu zmluvy, dostatočne úzke spojenie so zmluvným vzťahom, ním založeným, čím sa súdna príslušnosť spotrebiteľa aplikuje aj v tomto prípade?

3) Aplikuje sa súdna príslušnosť spotrebiteľa iba vtedy, ak sú splnené podnikateľom zostavené podmienky pre účasť na hre o ceny, aj keď sa tieto podmienky kvôli vecnému nároku podľa § 5j KSchG vôbec nezohľadňujú?

V prípade zápornej odpovede na otázky 1) a 2):

- 4) Aplikuje sa súdna príslušnosť spotrebiteľa na osobitné, zmluvou predpokladané právo na plnenie sui generis, ktoré je osobitne upravené zákonom, prípadne na fingované quasi zmluvné právo na plnenie sui generis, ktoré vznikne na strane jednej na základe príslubu výhry daného podnikateľom a na strane druhej na základe požiadavky na výhru spotrebiteľa?

(¹) Ú. v. ES L 12, 2001, s. 1

Návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke podaný uznesením Verwaltungsgerichtshof zo dňa 26. mája 2004 vo veci EMAG Handel Eder OHG proti Finanzlandesdirektion für Kärnten

(Vec C-245/04)

(2004/C 251/02)

Verwaltungsgerichtshof uznesením z 26. mája 2004 podal na Súdny dvor Európskych spoločenstiev návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke vo veci EMAG Handel Eder OHG proti Finanzlandesdirektion für Kärnten, ktorý bol doručený kancelárii Súdneho dvora dňa 10. júna 2004.

Verwaltungsgerichtshof žiada Súdny dvor, aby rozhodol o nasledujúcich otázkach:

- 1) Má sa článok 8 odsek 1 písmeno a) prvá veta Šiestej smernice Rady zo 17. mája 1977 o zosúladení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu - spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia, 77/388/EHS (¹), vykladať tak, že miesto začiatku jeho odoslania alebo prepravy je rozhodujúce aj v prípade, ak viacerí podnikatelia uzavruť obchod o dodávke tovaru ohľadne totožného predmetu a viacej obchodov o dodávke tovaru je splnených jediným pohybom tovaru?
- 2) Možno považovať viacero dodávok za dodávky v rámci Spoločenstva oslobodené od dane, ak viacerí podnikatelia uzavruť obchod o dodávke tovaru ohľadne totožného predmetu a viacej obchodov o dodávke tovaru je splnených jediným pohybom tovaru?
- 3) Ak je odpoveď na prvú otázku kladná, považuje sa za miesto, kde sa začína uskutočňovať druhá dodávka, skutočné miesto odoslania predmetu dodávky, alebo miesto, v ktorom prvá dodávka končí?
- 4) Je pre odpoveď na prvú až tretiu otázku významná skutočnosť, kto má dispozičné právo s predmetom dodávky počas dopravy tovaru?

(¹) Ú. v. EHS L 145, s. 1

Návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke podaný na základe uznesenia Verwaltungsgerichtshof zo dňa 26. mája 2004 vo veci 1) Turn-und Sportunion Waldurg proti Finanzlandesdirektion für Oberösterreich a vo veci 2) Edith Barris proti Finanzlandesdirektion für Tirol

(Vec C-246/04)

(2004/C 251/03)

Verwaltungsgerichtshof uznesením zo 26. mája 2004 podal na Súdny dvor Európskych spoločenstiev návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke vo veci 1) Turn-und Sportunion Waldurg proti Finanzlandesdirektion für Oberösterreich a vo veci 2) Edith Barris proti Finanzlandesdirektion für Tirol, ktorý bol doručený kancelárii Súdneho dvora dňa 10. júna 2004.

Verwaltungsgerichtshof žiada Súdny dvor, aby rozhodol o nasledujúcich otázkach:

- 1) Má sa právo členského štátu podľa článku 13 časť C Šiestej smernice Rady č. 77/388/EHS (¹) zo 17. mája 1977 o zosúladení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu - spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia (ďalej: smernica) spočívajúce v priznaní práva voľby daňovníkom na zdanenie prenajímaných nehnuteľností napriek oslobodeniu od dane stanovenej na základe článku 13 časť B písmeno b) smernice, vykonávať jednotne, alebo smie členský štát pri tom rozlišovať podľa druhu obratu alebo podľa skupín daňovníkov?
- 2) Umožňuje článok 13 časť B písmeno b) v spojení s časťou C písmeno a) smernice členským štátom úpravu aká je predpokladaná v § 6 odsek 1 číslo 14 UStG 1994 (zákon o dani z obratu) v spojení s § 6 odsek 1 číslo 16 UStG 1994, podľa ktorej je možnosť voľby zdanenia obratu plynúceho z prenájmu nehnuteľností a poľnohospodárskych pozemkov obmedzená tým spôsobom, že sú verejnoprospešné športové spolky z tejto možnosti voľby vylúčené?
- 3) Umožňuje článok 13 časť B písmeno b) v spojení s časťou C písmeno a) smernice, aby členské štáty prijali takú právnu úpravu akú predpokladá § 2 odsek 5 číslo 2 UStG 1994 v spojení s § 1 odsek 2 číslo 1 Liebhabereiverordnung (nariadenie o záľubách) v znení BGBl (zbierka spolkových zákonov) číslo 33/1993, podľa ktorej neexistuje možnosť voľby pre zdanenie obratov plynúcich z prenájmania, keď prenájom nevedie počas dohľadnej doby k celkovému zisku poťažne k celkovému prebytku príjmov a týka sa budovy, ktorá je vhodná pre využívanie na súkromné ubytovacie účely?

(¹) Ú. v. EHS L 145, s. 1

**Návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke podaný
uznesením Der Unabhängige Finanzsenat, Aussenstelle
Wien zo dňa 28. júna 2004 vo veci AB proti Finanzamt
für den 6., 7. und 15. Bezirk**

(Vec C-288/04)

(2004/C 251/04)

Der Unabhängige Finanzsenat, Aussenstelle Wien (Rakúsko) uznesením z 28. júna 2004 podal na Súdny dvor Európskych spoločenstiev návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke vo veci AB proti Finanzamt für den 6., 7. und 15. Bezirk, ktorý bol doručený kancelárii Súdneho dvora dňa 6. júla 2004.

Der Unabhängige Finanzsenat, Aussenstelle Wien žiada Súdny dvor, aby rozhodol o nasledujúcich otázkach:

- 1) Je v rozpore s článkom 13 odseku 1 Protokolu o výsadách a imunitách Európskych spoločenstiev zdanenie plátov, miezd a pôžitkov, ktoré spoločenstvo poskytuje svojim úradníkom a ostatným zamestnancom iba vtedy, ak Európske spoločenstvo využijú svoje právo vyrubiť daň?
- 2) Je v rozpore s článkom 16 odseku 2 Protokolu o výsadách a imunitách Európskych spoločenstiev zdanenie plátov, miezd a pôžitkov, ktoré spoločenstvo poskytuje svojim úradníkom a ostatným zamestnancom iba vtedy, ak je úradník alebo iný zamestnanec uvedený v oznámení v zmysle spomenutého článku; a oprávňuje oznámenie účinné na základe tohto článku finančné úrady členského štátu automaticky, aby vykonávali právo vyrubiť daň ohľadne úradníkov a ostatných zamestnancov, ktorí v tomto oznámení nie sú uvedení a taktiež ohľadne zamestnancov, ktorých považuje Európske spoločenstvo za miestnych zamestnancov?

**Návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke podaný
uznesením Ufficio del giudice di pace di Bitonto zo dňa
30. júna 2004 vo veci Vincenzo Manfredi proti Lloyd
Italico Assicurazioni**

(Vec C-295/04)

(2004/C 251/05)

Ufficio del giudice di pace di Bitonto uznesením z 30. júna 2004 podal na Súdny dvor Európskych spoločenstiev návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke vo veci Vincenzo Manfredi proti Lloyd Italico Assicurazioni, ktorý bol doručený kancelárii Súdneho dvora dňa 13. júla 2004.

Ufficio del giudice di pace di Bitonto žiada Súdny dvor, aby rozhodol o nasledujúcich otázkach:

- 1) Má sa článok 81 zmluvy ES vykladať v tom zmysle, že dohoda alebo zosúladený postup medzi poisťovacími spoločnosťami spočívajúca vo vzájomnej výmene informácií, ktorá umožňuje zvýšenie poistného za poistenie občiansko-

právnej zodpovednosti za škody spôsobené prevádzkou motorových vozidiel, ktoré nie je opodstatnené trhovými podmienkami, vzhľadom na skutočnosť, že na tejto dohode alebo zosúladenom postupe sa podieľajú podniky z rôznych členských štátov, sú neplatné?

- 2) Má sa článok 81 zmluvy ES vykladať v tom zmysle, že oprávňuje tretie osoby, ktoré majú naliehavý právny záujem, domáhať sa neplatnosti takejto dohody a konania zakázaného týmto ustanovením práva spoločenstva a požadovať náhradu škody za ujmu, ak existuje príčinná súvislosť medzi dohodou a zosúladeným postupom a ujmou?
- 3) Má sa článok 81 zmluvy ES vykladať v tom zmysle, že lehota na uplatnenie nároku na náhradu škody podľa tohto článku začína plynúť dňom, kedy došlo k realizácii dohody obmedzujúcej súťaž alebo zosúladeného postupu alebo dňom, kedy sa prestali tieto uplatňovať?
- 4) Má sa článok 81 zmluvy ES vykladať v tom zmysle, že ak vnútroštátny sudca zistí, že náhrada škody, ktorú je možno priznať na základe vnútroštátneho práva je nižšia ako ekonomická výhoda, ktorú získala strana, ktorá uzavrela dohodu alebo zosúladený postup, môže na základe svojho vlastného podnetu priznať poškodenej strane ďalšiu náhradu škody tak, aby táto bola vyššia ako ekonomická výhoda strany porušujúcej právne predpisy a tým odradiť od dohôd a zosúladených postupov zakázaných článkom 81 Zmluvy?

**Návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke podaný
uznesením Ufficio del giudice di pace di Bitonto zo dňa
30. júna 2004 vo veci Antonio Cannito proti Fondiaria Sai
SPA**

(Vec C-296/04)

(2004/C 251/06)

Ufficio del giudice di pace di Bitonto uznesením z 30. júna 2004 podal na Súdny dvor Európskych spoločenstiev návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke vo veci Antonio Cannito proti Fondiaria Sai SPA, ktorý bol doručený kancelárii Súdneho dvora dňa 13. júla 2004.

Ufficio del giudice di pace di Bitonto žiada Súdny dvor, aby rozhodol o nasledujúcich otázkach:

- 1) Má sa článok 81 zmluvy ES vykladať v tom zmysle, že dohoda alebo zosúladený postup medzi poisťovacími spoločnosťami spočívajúca vo vzájomnej výmene informácií, ktorá umožňuje zvýšenie poistného za poistenie občiansko-právnej zodpovednosti za škody spôsobené prevádzkou motorových vozidiel, ktoré nie je opodstatnené trhovými podmienkami, vzhľadom na skutočnosť, že na tejto dohode alebo zosúladenom postupe sa podieľajú podniky z rôznych členských štátov, sú neplatné?

- 2) Má sa článok 81 zmluvy ES vykladať v tom zmysle, že oprávňuje tretie osoby, ktoré majú naliehavý právny záujem, domáhať sa neplatnosti takejto dohody a konania zakázaného týmto ustanovením práva spoločenstva a požadovať náhradu škody za ujmu, ak existuje príčinná súvislosť medzi dohodou a zosúladeným postupom a ujmu?
- 3) Má sa článok 81 zmluvy ES vykladať v tom zmysle, že lehota na uplatnenie nároku na náhradu škody podľa tohto článku začína plynúť dňom, kedy došlo k realizácii dohody obmedzujúcej súťaž alebo zosúladeného postupu alebo dňom, kedy sa prestali tieto uplatňovať?
- 4) Má sa článok 81 zmluvy ES vykladať v tom zmysle, že ak vnútroštátny sudca zistí, že náhrada škody, ktorú je možno priznať na základe vnútroštátneho práva je nižšia ako ekonomická výhoda, ktorú získala strana, ktorá uzavrela dohodu alebo zosúladený postup, môže na základe svojho vlastného podnetu priznať poškodenej strane ďalšiu náhradu škody tak, aby táto bola vyššia ako ekonomická výhoda strany porušujúcej právne predpisy a tým odradiť od dohôd a zosúladených postupov zakázaných článkom 81 Zmluvy?

Návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke podaný uznesením Ufficio del giudice di pace di Bitonto zo dňa 30. júna 2004 vo veci Nicolò Tricarico proti Assitalia Assicurazioni SPA

(Vec C-297/04)

(2004/C 251/07)

Ufficio del giudice di pace di Bitonto uznesením z 30. júna 2004 podal na Súdny dvor Európskych spoločenstiev návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke vo veci Nicolò Tricarico proti Assitalia Assicurazioni SPA, ktorý bol doručený kancelárii Súdneho dvora dňa 13. júla 2004.

Ufficio del giudice di pace di Bitonto žiada Súdny dvor, aby rozhodol o nasledujúcich otázkach:

- 1) Má sa článok 81 zmluvy ES vykladať v tom zmysle, že dohoda alebo zosúladený postup medzi poisťovacími spoločnosťami spočívajúca vo vzájomnej výmene informácií, ktorá umožňuje zvýšenie poistného za poistenie občiansko-právnej zodpovednosti za škody spôsobené prevádzkou motorových vozidiel, ktoré nie je opodstatnené trhovými podmienkami, vzhľadom na skutočnosť, že na tejto dohode alebo zosúladenom postupe sa podieľajú podniky z rôznych členských štátov, sú neplatné?
- 2) Má sa článok 81 zmluvy ES vykladať v tom zmysle, že oprávňuje tretie osoby, ktoré majú naliehavý právny záujem, domáhať sa neplatnosti takejto dohody a konania zakázaného týmto ustanovením práva spoločenstva a požadovať

dovať náhradu škody za ujmu, ak existuje príčinná súvislosť medzi dohodou a zosúladeným postupom a ujmu?

- 3) Má sa článok 81 zmluvy ES vykladať v tom zmysle, že lehota na uplatnenie nároku na náhradu škody podľa tohto článku začína plynúť dňom, kedy došlo k realizácii dohody obmedzujúcej súťaž alebo zosúladeného postupu alebo dňom, kedy sa prestali tieto uplatňovať?
- 4) Má sa článok 81 zmluvy ES vykladať v tom zmysle, že ak vnútroštátny sudca zistí, že náhrada škody, ktorú je možno priznať na základe vnútroštátneho práva je nižšia ako ekonomická výhoda, ktorú získala strana, ktorá uzavrela dohodu alebo zosúladený postup, môže na základe svojho vlastného podnetu priznať poškodenej strane ďalšiu náhradu škody tak, aby táto bola vyššia ako ekonomická výhoda strany porušujúcej právne predpisy a tým odradiť od dohôd a zosúladených postupov zakázaných článkom 81 Zmluvy?

Návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke podaný uznesením Ufficio del giudice di pace di Bitonto zo dňa 30. júna 2004 vo veci Pasqualina Murgolo proti Assitalia Assicurazioni SPA

(Vec C-298/04)

(2004/C 251/08)

Ufficio del giudice di pace di Bitonto uznesením z 30. júna 2004 podal na Súdny dvor Európskych spoločenstiev návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke vo veci Pasqualina Murgolo proti Assitalia Assicurazioni SPA, ktorý bol doručený kancelárii Súdneho dvora dňa 13. júla 2004.

Ufficio del giudice di pace di Bitonto žiada Súdny dvor, aby rozhodol o nasledujúcich otázkach:

- 1) Má sa článok 81 zmluvy ES vykladať v tom zmysle, že dohoda alebo zosúladený postup medzi poisťovacími spoločnosťami spočívajúca vo vzájomnej výmene informácií, ktorá umožňuje zvýšenie poistného za poistenie občiansko-právnej zodpovednosti za škody spôsobené prevádzkou motorových vozidiel, ktoré nie je opodstatnené trhovými podmienkami, vzhľadom na skutočnosť, že na tejto dohode alebo zosúladenom postupe sa podieľajú podniky z rôznych členských štátov, sú neplatné?
- 2) Má sa 81 zmluvy ES vykladať v tom zmysle, že bráni uplatneniu vnútroštátnej normy s analogickým obsahom ako článok 33 talianskeho zákona 287/1990, na základe ktorého žaloba na náhradu škody z titulu porušenia ustanovení práva spoločenstva a vnútroštátneho práva týkajúcich sa dohôd obmedzujúcich súťaž musí byť podaná tiež treťou stranou u iného sudcu ako je ten, ktorý je príslušný obvykle pre posudzovanie obdobných žalôb, čím sa citeľne zvyšujú trovy a lehoty konania?

- 3) Má sa článok 81 zmluvy ES vykladať v tom zmysle, že oprávňuje tretie osoby, ktoré majú naliehavý právny záujem, domáhať sa neplatnosti takejto dohody a konania zakázaného týmto ustanovením práva spoločenstva a požadovať náhradu škody za ujmu, ak existuje príčinná súvislosť medzi dohodou a zosúladeným postupom a ujmu?
- 4) Má sa článok 81 zmluvy ES vykladať v tom zmysle, že lehota na uplatnenie nároku na náhradu škody podľa tohto článku začína plynúť dňom, kedy došlo k realizácii dohody obmedzujúcej súťaž alebo zosúladeného postupu alebo dňom, kedy sa prestali tieto uplatňovať?
- 5) Má sa článok 81 zmluvy ES vykladať v tom zmysle, že ak vnútroštátny sudca zistí, že náhrada škody, ktorú je možno priznať na základe vnútroštátneho práva je nižšia ako ekonomická výhoda, ktorú získala strana, ktorá uzavrela dohodu alebo zosúladený postup, môže na základe svojho vlastného podnetu priznať poškodenej strane ďalšiu náhradu škody tak, aby táto bola vyššia ako ekonomická výhoda strany porušujúcej právne predpisy a tým odradiť od dohôd a zosúladených postupov zakázaných článkom 81 Zmluvy?

priamo zo zákona, ale iba v prípade, keď to spotrebiteľ výslovne prehlási, t.j. v prípade úspešného napadnutia?

- 2) Vyplýva z uvedeného ustanovenia smernice, podľa ktorého je zmluva podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok, že platnosť celej zmluvy zostáva nedotknutá, pokiaľ je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok, ak nekalé podmienky, stanovené predajcom tovaru alebo dodávateľom služieb nie sú pre spotrebiteľa podľa podmienok stanovených vnútroštátnym právom záväzné, avšak predajca tovaru alebo dodávateľ služieb by bez týchto podmienok, ktoré sú súčasťou zmluvy, túto zmluvu so spotrebiteľom neuzavrel?
- 3) Je z hľadiska uplatnenia práva spoločenstva relevantné, že konanie pred vnútroštátnym súdom sa začalo pred vstupom Maďarskej republiky do Európskej únie, avšak po prispôbení jej vnútroštátneho práva smernici?

(¹) Ú. v. ES L 95, s. 29

Návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke podaný uznesením Szombathelyi Városi Bíróság (Maďarsko) zo dňa 10. júna 2004 vo veci Ynos Kft. proti János Varga

(Vec C-302/04)

(2004/C 251/09)

Szombathelyi Városi Bíróság (Maďarsko) uznesením z 10. júna 2004 podal na Súdny dvor Európskych spoločenstiev návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke vo veci Ynos Kft. proti János Varga, ktorý bol doručený kancelárii Súdneho dvora dňa 19. júla 2004.

Szombathelyi Városi Bíróság žiada Súdny dvor, aby rozhodol o nasledujúcich otázkach:

- 1) Má sa článok 6 odsek 1 smernice Rady 93/13/EHS (¹) z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len „smernica“), na základe ktorého členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa, neboli záväzné pre spotrebiteľa, vykladať v tom zmysle, že môže byť základom pre ustanovenie vnútroštátneho práva akým je ustanovenie článku 209 ods. 1 Polgári Törvénykönyv (maďarský občiansky zákonník, ďalej len „Ptk“), ktorý sa uplatní, keď sa zistí nekalý charakter všeobecnej zmluvnej podmienky a podľa ktorého nekalé podmienky nestrácajú svoju záväznosť voči spotrebiteľovi

Návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke podaný uznesením Commissione Tributaria Provinciale di Pordenone - Sezione 02 - zo dňa 14. júla 2004 vo veci Banca Popolare FriulAdria spa proti Agenzia Entrate Ufficio Pordenone

(Vec C-336/04)

(2004/C 251/10)

Commissione Tributaria Provinciale di Pordenone uznesením zo 14. júla 2004 podala na Súdny dvor Európskych spoločenstiev návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke vo veci Banca Popolare FriulAdria spa proti Agenzia Entrate Ufficio Pordenone, ktorý bol doručený kancelárii Súdneho dvora dňa 2. augusta 2004.

Commissione Tributaria Provinciale di Pordenone žiada Súdny dvor, aby rozhodol o nasledujúcich otázkach:

- 1) Je rozhodnutie Komisie č. 2002/581/ES (¹) z 11. decembra 2001 (Ú. v. ES L 184 z 13. júla 2002, s. 27) neplatné a nezlučiteľné s právom spoločenstva, pokiaľ ustanovenia zákona 461/98 a zákonného dekrétu 153/99 o bankách, v rozpore s názorom Komisie, sú zlučiteľné so spoločným trhom alebo, v každom prípade, spadajú pod pôsobnosť výnimiek ustanovených článkom 87 odsek 3 písm. b) a c) Zmluvy ES?

2) Je, osobitne, článok 4 citovanej smernice neplatný a nezlučiteľný s právom spoločenstva, pokiaľ Komisia:

a) porušila povinnosť náležite odôvodniť v zmysle článku 253 Zmluvy ES; a/alebo

b) porušila zásadu legitímnej dôvery; a/alebo

c) porušila zásadu proporcionality?

3) V každom prípade, bráni správny výklad článku 87 a nasl. Zmluvy ES, článku 14 nariadenia ES č. 659/99 ⁽²⁾ a všeobecných zásad práva spoločenstva a osobitne tých, ktoré sú uvedené v odôvodnení, uplatneniu článku 1 dekrétu zákona č. 282 z 24. decembra 2002 (ktorý bol zmenený na zákon č. 27 z 21. februára 2003)?

⁽¹⁾ Týkajúca sa schémy štátnej pomoci, ktorý realizovalo Taliansko v prospech bánk

⁽²⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 659/1999 z 22. marca 1999 ustanovujúce podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 93 Zmluvy o ES (Ú. v. ES L 83 z 27.3.1999, s. 1)

Návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke podaný uznesením Consiglio di Stato in sede giurisdizionale (Sezione Sesta) zo dňa 24. februára 2004 vo veci Nuova società di telecomunicazioni S.p.a. proti Ministero delle comunicazioni

(Vec C-339/04)

(2004/C 251/11)

Consiglio di Stato in sede giurisdizionale, uznesením z 24. februára 2004 podal na Súdny dvor Európskych spoločenstiev návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke vo veci Nuova società di telecomunicazioni S.p.a. proti Ministero delle comunicazioni, ktorý bol doručený kancelárii Súdneho dvora dňa 9. augusta 2004.

Consiglio di Stato in sede giurisdizionale (Sezione Sesta) žiada Súdny dvor, aby rozhodol o nasledujúcich otázkach:

a) Je, vnútroštátny právny predpis, ktorý ukladá spoločnosti vykonávajúcej činnosť vo verejnom záujme, a ktorá v minulosti pre vlastnú potrebu a na základe spoplatnenej koncesie, vytvorila telekomunikačnú sieť, aby založila oddelenú spoločnosť na výkon všetkých činností v sektore telekomunikácii a stanovuje, že táto oddelená spoločnosť taktiež oprávnená na výkon činnosti vo verejnom záujme musí počas prechodného obdobia poskytnúť dodatočný poplatok týkajúci sa telekomunikačnej siete v prospech materskej

spoločnosti, v súlade so zásadami na ktorých je založená smernica 97/13/ES ⁽¹⁾?

b) Je vnútroštátny právny predpis, ktorý (zatiaľ prechodne) stanovuje druhý dodatočný poplatok, určený za činnosť vykonávanú v prospech materskej spoločnosti, primeraný výške, ktorú uhrádzala materská spoločnosť za právnej úpravy počas ktorej platilo výhradné právo, úpravy charakterizovanej rozdielom medzi koncesiou na telekomunikačný systém určený na verejnoprávne používanie a koncesiou na telekomunikačný systém určenou na súkromné používanie, v súlade s právnym poriadkom Spoločenstva a s výkladom rozsudku šiestej komory Súdneho dvora z 18. septembra 2003?

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 97/13/ES z 10. apríla 1997, ktorou sa upravuje spoločný rámec pre všeobecné a individuálne povolenia v oblasti telekomunikačných služieb (Ú. v. L 177, s. 15).

Návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke podaný uznesením Tribunale Amministrativo Regionale della Lombardia, Sezione Terza zo dňa 27. mája 2004 vo veci Carbotermo s.p.a. a Comune di Busto Arsizio proti AGESP s.p.a.

(Vec C-340/04)

(2004/C 251/12)

Tribunale Amministrativo Regionale della Lombardia, Sezione Terza (Taliansko) uznesením z 27. mája 2004 podal na Súdny dvor Európskych spoločenstiev návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke vo veci Carbotermo s.p.a. a Comune di Busto Arsizio proti AGESP s.p.a., ktorý bol doručený kancelárii Súdneho dvora dňa 9. augusta 2004.

Tribunale Amministrativo Regionale della Lombardia, Sezione Terza žiada Súdny dvor, aby rozhodol o nasledujúcich otázkach:

1) Je priame zadanie objednávky dodávok palív a tepla pre vykurovacie zariadenia budovy, ktorej vlastníkom alebo správcom je obec, jeho správu, vedenie, a údržba (s prevahou dodávok) akciovej spoločnosti, ktorej imanie patrí v súčasnosti štátu, ktorú úplne vlastní iná akciová spoločnosť, v ktorej obec je väčšinovým akcionárom (na 99,98 %), čiže spoločnosti (AGESP), ktorá nepatrí priamo územno-správnej jednotke, ale inej spoločnosti (AGESP Holding), ktorej imanie vo výške 99,98 % momentálne vlastní verejná správa, v súlade so smernicou 93/36/EHS ⁽¹⁾?

2) K posúdeniu podmienky zo strany podniku, ktorému sú priamo zverené dodávky, podľa ktorej podstatnú časť činnosti musí vykonávať v prospech územno-správnej jednotky, ktorá ho kontroluje, treba použiť článok 13 smernice 93/38 EHS ⁽¹⁾ a možno považovať túto podmienku za splnenú, ak uvedený podnik realizuje prevažnú časť obratu s kontrolujúcou územno-správnou jednotkou alebo alternatívne na území tejto správnej jednotky?

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 199 z 9.8.1993, s. 1

⁽²⁾ Ú. v. ES L 199 z 9.8.1993, s. 84

Návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke podaný uznesením Supreme Court (Írsko) zo dňa 27. júla 2004 vo veci Eurofoods IFSC Ltd a vo veci Enrico Bondi proti Bank of America N.A., Pearse Farrell (úradný likvidátor), Director of Corporate Enforcement a držiteľom certifikátov a poukážok, týkajúcej sa Companies Acts 1963 to 2003 (zákonov o spoločnostiach od r. 1963 do r. 2003)

(Vec C-341/04)

(2004/C 251/13)

Supreme Court (Írsko) uznesením z 27. júla 2004 podal na Súdny dvor Európskych spoločenstiev návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke vo veci Eurofoods IFSC Ltd a vo veci Enrico Bondi proti Bank of America N.A., Pearse Farrell (úradný likvidátor), Director of Corporate Enforcement a držiteľom certifikátov a poukážok, týkajúcej sa Companies Acts 1963 to 2003 (zákonov o spoločnostiach od r. 1963 do r. 2003), ktorý bol doručený kancelárii Súdneho dvora dňa 9. augusta 2004.

Supreme Court (Írsko) žiada Súdny dvor, aby rozhodol o nasledujúcich otázkach:

1) V prípade, ak je príslušnému súdu v Írsku predložený návrh na likvidáciu platobne neschopnej spoločnosti a tento súd vydá uznesenie, ktorým odloží rozhodnutie o vydaní uznesenia o likvidácii, vymenuje dočasného likvidátora s oprávnením prevziať majetok spoločnosti, spravovať jej záležitosti, otvoriť jej bankový účet a ustanoviť právneho zástupcu, a to všetko s právnym účinkom zbavenia riaditeľov spoločnosti práva konať v jej mene, je možné toto uznesenie v spojitosti s predložením uvedeného návrhu považovať za rozhodnutie, ktorým sa začína konkurzné konanie na účely článku 16, vykladaného v spojitosti s článkami 1 a 2, nariadenia Rady (ES) č. 1346/2000 ⁽¹⁾?

2) Ak je odpoveď na prvú otázku záporná, je možné predloženie návrhu na nútenú likvidáciu spoločnosti súdom na High Court v Írsku považovať za začatie konkurzného konania na účely uvedeného nariadenia na základe toho, že írsky právny úprav (článok 220 odsek 2 Companies Act, 1963 [Zákon o spoločnostiach, 1963]) považuje likvidáciu spoločnosti za začatú v deň predloženia návrhu?

3) Má článok 3 uvedeného nariadenia v spojitosti s článkom 16 ten účinok, že súd v inom členskom štáte ako štát, kde sa nachádza sídlo spoločnosti alebo ako štát, kde spoločnosť pravidelne spravuje svoje záležitosti spôsobom zistiteľným tretími osobami, na ktorom však bolo konkurzné konanie začaté ako prvé, je príslušný začať hlavné konkurzné konanie?

4) V prípade, ak

(a) sídla materskej spoločnosti a jej dcérskej spoločnosti sa nachádzajú v dvoch rôznych členských štátoch,

(b) dcérska spoločnosť spravuje pravidelne svoje záležitosti spôsobom zistiteľným tretími osobami v členskom štáte, kde sa nachádza jej sídlo a

(c) materská spoločnosť má vzhľadom na vlastníctvo akcií a oprávnenie menovať členov predstavenstva postavenie ovládajúcej osoby a aj v skutočnosti vykonáva kontrolu nad dcérskou spoločnosťou,

sú pri určení „centra hlavných záujmov“ rozhodujúce faktory uvedené vyššie v bode (b) alebo naopak tie, ktoré sú uvedené vyššie v bode (c)?

5) V prípade, ak je zjavne v rozpore s verejným poriadkom členského štátu povolenie právnych účinkov súdneho alebo správneho rozhodnutia vo vzťahu k osobám alebo orgánom, ktorých práva na spravodlivý proces a na spravodlivé prejednanie veci boli porušené vydaním takeého rozhodnutia, je tento členský štát povinný v zmysle článku 17 uvedeného nariadenia uznať rozhodnutie súdov iného členského štátu s cieľom začať konkurzné konanie voči spoločnosti v situácii, keď súd prvého členského štátu došiel k záveru, že predmetné rozhodnutie bolo vydané v rozpore s uvedenými zásadami a, najmä, keď žalobca v druhom členskom štáte odmietol, napriek žiadosti a v rozpore s uznesením súdu druhého členského štátu, poskytnúť dočasnému likvidátorovi spoločnosti, ktorý bol riadne vymenovaný v súlade s právom prvého členského štátu, kópie zásadných dokumentov tvoriacich základ žaloby?

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 1346/2000 z 29. mája 2000 o konkurznom konaní (Ú. v. EŠ L 160, 30.6.2000, s. 1)

Návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke podaný uznesením Oberster Gerichtshof zo dňa 21. júla 2004 vo veci krajiny Horné Rakúsko proti ČEZ, a.s.

(Vec C-343/04)

(2004/C 251/14)

Oberster Gerichtshof uznesením zo dňa 21. júla 2004 podal na Súdny dvor Európskych spoločností návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke vo veci krajiny Horné Rakúsko proti ČEZ, a.s., ktorý bol doručený kancelárii Súdneho dvora dňa 10. augusta 2004.

Oberster Gerichtshof žiada Súdny dvor, aby rozhodol o nasledujúcej otázke:

Treba frázu „Žaloby, ktorých predmetom sú ... vecné práva k nehnuteľnostiam“ v čl. 16 bod 1 písm. a) Dohovoru o súdnej príslušnosti a výkone rozhodnutí v občianskoprávnej a obchodnoprávnej oblasti zo dňa 27. septembra 1968 vykladať v tom zmysle, že zahŕňa aj (preventívne) negatívne žaloby, ktorými sa žiada zákaz imisií z pozemku nachádzajúceho sa v susednom štáte, ktorý nie je členom Európskej únie (v konkrétnom prípade: účinky ionizujúceho žiarenia pochádzajúce z jadrovej elektrárne v Českej republike), na nehnuteľnosť, ktorej vlastníkom je žalujúca strana, podľa § 364 ods. 2 Allgemeines bürgerliches Gesetzbuch (ABGB)?

Návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke podaný uznesením High Court of Justice (Anglicko a Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) zo dňa 14. júla 2004 vo veci The Queen: žaloba International Air Transport Association proti Department for Transport a vo veci The Queen: žaloba European Low Fares Airline Association a Hapag-Lloyd Express GmbH proti Department for Transport

(Vec C-344/04)

(2004/C 251/15)

High Court of Justice (Anglicko a Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) uznesením zo 14. júla 2004 podal na Súdny dvor Európskych spoločností návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke vo veci The Queen: žaloba International Air Transport Association proti Department for Transport a vo veci The Queen: žaloba European Low Fares Airline Association a Hapag-Lloyd Express GmbH proti Department for Transport, ktorý bol doručený kancelárii Súdneho dvora dňa 12. augusta 2004.

High Court of Justice (Anglicko a Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) žiada Súdny dvor, aby rozhodol o nasledujúcich otázkach:

- 1) Je článok 6 nariadenia 261/2004⁽¹⁾ neplatný pre nesúlad s Dohovorom o zjednotení niektorých pravidiel pre medzinárodnú leteckú dopravu, ktorý je známy ako Montrealský dohovor z roku 1999, konkrétne s článkami 19, 22 a 29 Montrealského dohovoru z roku 1999 a ovplyvňuje táto

skutočnosť (v spojitosti s ďalšími relevantnými skutočnosťami) platnosť uvedeného nariadenia ako celku?

- 2) Bola zmena článku 5 uvedeného nariadenia počas prejednávania návrhu v Zmierovacom výbore vykonaná spôsobom, ktorý nie je v súlade s procedurálnymi požiadavkami stanovenými v článku 251 ES a ak áno, je článok 5 uvedeného nariadenia neplatný a ak áno, ovplyvňuje táto skutočnosť (v spojitosti s ďalšími relevantnými skutočnosťami) platnosť uvedeného nariadenia ako celku?
- 3) Sú články 5 a 6 nariadenia 261/2004 (alebo ich časti) neplatné pre nesúlad so zásadou právnej istoty a ak áno, ovplyvňuje táto neplatnosť (v spojitosti s ďalšími relevantnými skutočnosťami) platnosť uvedeného nariadenia ako celku?
- 4) Sú články 5 a 6 nariadenia 261/2004 (alebo ich časti) neplatné z dôvodu, že nie sú podložené argumentáciou, resp. že nie sú podložené dostatočnou argumentáciou a ak áno, ovplyvňuje táto neplatnosť (v spojitosti s ďalšími relevantnými skutočnosťami) platnosť uvedeného nariadenia ako celku?
- 5) Sú články 5 a 6 nariadenia 261/2004 (alebo ich časti) neplatné pre nesúlad so zásadou proporcionality, ktorá sa vyžaduje pre akékoľvek opatrenie Spoločenstva a ak áno, ovplyvňuje táto neplatnosť (v spojitosti s ďalšími relevantnými skutočnosťami) platnosť uvedeného nariadenia ako celku?
- 6) Sú články 5 a 6 nariadenia 261/2004 (alebo ich časti) neplatné z dôvodu, že sú diskriminačné, najmä voči členom druhej žalujúcej organizácie, svojvoľným spôsobom, resp. spôsobom, ktorý nie je vecne odôvodnený a ak áno, ovplyvňuje táto neplatnosť (v spojitosti s ďalšími relevantnými skutočnosťami) platnosť uvedeného nariadenia ako celku?
- 7) Je článok 7 uvedeného nariadenia (alebo jeho časť) neplatný z dôvodu, že stanovenie fixnej zodpovednosti v prípade zrušenia letu z dôvodov, ktoré nemožno zahrnúť pod obranu z dôvodu mimoriadnych okolností je diskriminačné, nezodpovedá štandardu proporcionality, ktorý sa vyžaduje pre akékoľvek opatrenie Spoločenstva alebo nie je založené na dostatočnej argumentácii a ak áno, ovplyvňuje táto neplatnosť (v spojitosti s ďalšími relevantnými skutočnosťami) platnosť uvedeného nariadenia ako celku?
- 8) Existujú za situácie, keď vnútroštátny súd, ktorý povolil predloženie veci pred vnútroštátny súd majúci pochybnosti o platnosti ustanovení opatrenia Spoločenstva a považujúci ich za problematické a neodôvodnené, nejaké zásady práva Spoločenstva týkajúce sa určenia testu alebo prahu, ktorý má vnútroštátny súd aplikovať počas svojho rozhodovania o predložení otázok týkajúcich sa platnosti pred ESD podľa článku 234 ods. 2 ES?

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 z 11. februára 2004 o zavedení spoločných pravidiel odškodnenia a pomoci cestujúcim v prípade odoprenia nastúpenia a v prípadoch zrušenia alebo veľkého omeškania letov a o zrušení nariadenia (EHS) č. 295/91 (Text s významom pre EHP) – Spoločné vyhlásenie (Ú. v. EÚ L 46, 17.2.2004, s. 1).

Návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke podaný uznesením Bundesfinanzhof zo dňa 26. mája 2004 vo veci Robert Hans Conijn proti Finanzamt Hamburg-Mitte-Altstadt

(Vec C-346/04)

(2004/C 251/16)

Bundesfinanzhof (Nemecko) uznesením zo dňa 26. mája 2004 podal na Súdny dvor Európskych spoločenstiev návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke vo veci Robert Hans Conijn proti Finanzamt Hamburg-Mitte-Altstadt, ktorý bol doručený kancelárii Súdneho dvora dňa 12. augusta 2004.

Bundesfinanzhof žiada Súdny dvor, aby rozhodol o nasledujúcej otázke:

Je v rozpore s článkom 52 Zmluvy o založení Európskych spoločenstiev, ak daňovník, ktorý je príslušníkom iného členského štátu a podlieha obmedzene daňovej povinnosti v domovskom štáte si na rozdiel od daňovníka podliehajúceho neobmedzene daňovej povinnosti nemôže odpočítať od súhrnnej čiastky svojich príjmov výdavky na daňové poradenstvo ako mimoriadne výdavky?

Odvolanie podané dňa 17. augusta 2004: Association Pro Amnistia, J. M. Olano Olano, J. Zelarain Errasti proti uzneseniu Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev (druhá komora) zo 7. júna 2004 vo veci T-333/02, Gestoras Pro Amnistia, J. M. Olano Olano, J. Zelarain Errasti proti Rade Európskej únie, ktorú v konaní podporuje Španielske kráľovstvo a Spojené kráľovstvo

(Vec C-354/04 P)

(2004/C 251/17)

Association Pro Amnistia, J. M. Olano Olano, J. Zelarain Errasti podali na Súdny dvor Európskych spoločenstiev 17. augusta 2004 odvolanie proti uzneseniu Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev (druhá komora) zo 7. júna 2004 vo veci T-333/02, Gestoras Pro Amnistia, J. M. Olano Olano, J. Zelarain Errasti proti Rade Európskej únie, ktorú v konaní podporuje Španielske kráľovstvo a Spojené kráľovstvo.

Odvolateľ navrhuje, aby Súdny dvor:

1. prehlásil toto odvolanie za dôvodné a zrušil napadnuté uznesenie,
2. na základe článku 61 Protokolu o štatúte Súdneho dvora rozhodol sám s konečnou platnosťou v tomto konaní a vyhovel návrhu odvolateľov, ktorý podali v prvom stupni konania, to znamená, na pripomenutie, zaviazat Radu, aby zaplatila združeniu GESTORAS PRO AMINISTIA odškodnenie vo výške 1 000 000 EUR a dvom žalobcom, pánovi

Juan Mari OLANO OLANO a pánovi Julen ZELARAIN ERRASTI, každému odškodnenie vo výške 100 000 EUR, ako aj úroky z omeškania z týchto čiastok vo výške 4,5 % ročne od dátumu rozsudku Súdneho dvora až do zaplatenia. Rada má znášať svoje vlastné trovy a trovy žalobcov.

Dôvody odvolania a hlavné tvrdenia

Súdne orgány spoločenstva sú príslušné prejednať návrhy na náhradu škody, ktorá bola spôsobená tým, že združenie, ktoré podalo odvolanie, bolo zapísané na zoznam osôb, skupín alebo právnických osôb, ktorý vznikol pri uplatňovaní predpisov na boj proti terorizmu.

Právnym základom tejto príslušnosti sú najmä Prehlásenie Rady z 18. decembra 2001, ôsme odôvodnenie Rozhodnutia Rady 2003/48/SVV⁽¹⁾ a článok 6 Zmluvy EÚ vo vzájomnej spojitosti. Pri prijímaní spoločnej pozície 2001/931/SZBP⁽²⁾ Rada 18. decembra 2001 vyhlásila, že „ak boli osoby, skupiny alebo právnické osoby na tento zoznam zapísané omylom, majú takýmto spôsobom poškodené osoby právo domáhať sa nápravy súdnou cestou“. Okrem toho, právo na účinnú súdnu ochranu proti rozhodnutiam inštitúcií, ktoré spôsobili škodu, je súčasťou základných princípov Európskej únie a preto sa ustanovenia, ktoré upravujú toto právo, musia sa vykladať tak široko, aby boli splnené podmienky uvedené v článkoch 1, 6 odsek 1 a 13 EDEP, ktoré je treba použiť v tomto konaní.

Čo sa týka existencie škody, zápis združenia, ktoré podalo odvolanie, na sporný zoznam, vo veľkej miere poškodil dobrú povesť združenia a slobodu jej vyjadrovania, nakoľko z toho vyplynulo obvinenie, že toto združenie je teroristickou organizáciou. Jeho zaradenie na zoznam rovnako poškodilo povesť, slobodu vyjadrovania, slobodu združovania a súkromný život dvoch ostatných žalobcov, ktorí sú hovorcami združenia. Čo sa týka príčinnej súvislosti medzi konaním Rady a spôsobenou škodou, negatívny dopad na povesť je nevyhnutným a okamžitým dôsledkom zápisu na zoznam.

Napokon, Rada podvodne využila rozdelenie činností Európskej únie do troch pilierov. Pri hľadaní právneho základu sa Rada riadila účelovými úvahami ako napríklad vôľou vyhnúť sa kontrole zo strany Parlamentu, Ombudsmana a Súdneho dvora a tak odoprieť príslušným osobám právo na účinnú súdnu ochranu a najmä právo na podanie žaloby, ktorou by mohli dosiahnuť náhradu spôsobenej škody. Toto konanie predstavuje zneužitie procesu.

⁽¹⁾ Rozhodnutie Rady 2003/48/SVV z 19. decembra 2002 o vykonávaní osobitných opatrení v rámci policajnej a justičnej spolupráce na boj proti terorizmu v súlade s článkom 4 spoločnej pozície 2001/931/SZBP (Ú. v. ES L 16 z 22.1.2003, s. 68)

⁽²⁾ Spoločná pozícia Rady z 27. decembra 2001 o uplatňovaní špecifických opatrení na boj s terorizmom (U. v. ES L 344 z 28.12.2001, s. 93)

Odvolanie podané dňa 17. augusta 2004: Association SEGI, A. Zubimendi Izaga, A. Galarraga proti uzneseniu Súdu prvého stupňa Európskych spoločností (druhá komora) zo 7. júna 2004 vo veci T-338/02, Association Segi, A. Zubimendi Izaga, A. Galarraga proti Rade Európskych spoločností, ktorú v konaní podporuje Španielske kráľovstvo a Spojené kráľovstvo

(Vec C-355/04 P)

(2004/C 251/18)

Association SEGI, A. Zubimendi Izaga, A. Galarraga podali na Súdny dvor Európskych spoločností 17. augusta 2004 odvolanie proti uzneseniu Súdu prvého stupňa Európskych spoločností (druhá komora) zo 7. júna 2004 vo veci T-338/02, Association Segi, A. Zubimendi Izaga, A. Galarraga proti Rade Európskych spoločností, ktorú v konaní podporuje Španielske kráľovstvo a Spojené kráľovstvo.

Odvolateľ navrhuje, aby Súdny dvor:

1. prehlásil toto odvolanie za dôvodné a zrušil napadnuté uznesenie,
2. na základe článku 61 Protokolu o Štatúte Súdneho dvora rozhodol sám s konečnou platnosťou v tejto veci a vyhovel návrhu odvolateľov, ktorý podali v prvom stupni konania, to znamená, na pripomenutie, zaviazat Radu, aby zaplatila združeniu SEGI odškodnenie vo výške 1 000 000 EUR a dvom žalobcom, sčítane Aritz ZUBIMENDI IZAGA a pánovi Aritza GALARRAGA, každému odškodnenie vo výške 100 000 EUR, ako aj úroky z omeškania z týchto čiastok vo výške 4,5 % ročne od dátumu rozsudku Súdneho dvora až do zaplatenia. Rada má znášať svoje vlastné trovy a trovy žalobcov.

Dôvody odvolania a hlavné tvrdenia

Dôvody odvolania a hlavné tvrdenia sú rovnaké ako tie, ktoré sú uvedené vo veci C-354/04 P.

Odvolanie podané dňa 27. augusta 2004: Komisia Európskych spoločností proti rozsudku Súdu prvého stupňa Európskych spoločností (piata komora) z 10. júna 2004 v spojených veciach T-153/01 a T-323/01, M. Alvarez Moreno proti Komisii Európskych spoločností

(Vec C-373/04 P)

(2004/C 251/19)

Komisia Európskych spoločností podala na Súdny dvor Európskych spoločností 27. augusta 2004 odvolanie proti rozsudku Súdu prvého stupňa Európskych spoločností (piata komora) z 10. júna 2004 v spojených veciach T-153/01 a T-323/01, M. Alvarez Moreno proti Komisii Európskych spoločností. Odvolateľa zastupuje F. Clotuche-Duvieusart a D. Martin, splnomocnení zástupcovia.

Odvolateľ navrhuje, aby Súdny dvor:

1. zrušil rozsudok vydaný Súdom prvého stupňa v rozsahu, ktorý sa vzťahuje na vec T-323/01;
2. vyhlásil žalobu vo veci T-323/01 za neprípustnú;
3. subsidiárne rozhodol v tejto veci sám v súlade s článkom 61 Štatútu ES a zamietol žalobu vo veci T-323/01 ako nedôvodnú;
4. zaviazal pani Alvarez Moreno na náhradu trov odvolacieho konania a na znášanie jej vlastných trov vo veci T-323/01.

Dôvody odvolania a hlavné tvrdenia

Žaloba podaná pani Alvarez Moreno vo veci T-323/01 mala byť vyhlásená za neprípustnú. Súd prvého stupňa sa totiž dopustil právneho omylu, keď posúdil list z 23. februára 2001 ako „rozhodnutie“ a priznal mu následne charakter aktu spôsobujúceho ujmu. V prvom rade, list žalobcu adresovaný Komisii neobsahuje žiadosť o rozhodnutie v zmysle článku 90 Služobného poriadku, ale iba žiadosť o poskytnutie informácie, z ktorých právnych predpisov Komisia vychádzala, keď odmietala prijať tlmočníkov, ktorí sú starší ako 65 rokov. Z tohto dôvodu teda tento list nemôže byť aktom spôsobujúcim ujmu v zmysle toho istého ustanovenia. Ďalej, list z 23. februára 2001 za žiadneho predpokladu neobsahuje žiadne rozhodnutie Komisie, ktoré by vytváralo také právne záväzné účinky, ktoré by mohli ovplyvniť záujmy žalobcu tým, že by zmenili určeným spôsobom jeho právnu situáciu.

Čo sa týka podstaty veci, Súd prvého stupňa sa dopustil právneho omylu na jednej strane tým, že usúdil, že článok 74 Podmienok zamestnávania ostatných zamestnancov (POZ) sa nevzťahuje na pomocných zamestnancov prijatých podľa článku 78 tretí odsek POZ a na druhej strane tým, že usúdil, že predpisy vzťahujúce sa na pomocných tlmočníkov prijatých na obdobie zasadania (ďalej len PPT), ktoré prijala kancelária Európskeho parlamentu 13. júla 1999, sa uplatňujú na ukončenie pracovnoprávneho vzťahu. V skutočnosti článok 78 tretí odsek POZ, ktorý umožňuje stanoviť odlišný režim pre pracovnoprávne vzťahy s konferenčnými tlmočníkmi, ktorí boli prijatí ako pomocní zamestnanci, upravuje výlučne podmienky zamestnania a odmeňovania a neupravuje skončenie pracovného pomeru a teda táto otázka je upravená v článku 74 POZ, ktorý stanovuje aj vekovú hranicu. Nie je správne uvažovať tak, ako to urobil Súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku, a to, že v prípade zmlúv, ktoré sú obmedzené na niektoré dni, je podmienkou prijatia skončenie pracovného pomeru a rozlišovať tak medzi zmluvami na niekoľko dní a zmluvami dlhšieho trvania, pričom POZ takéto rozlíšenie nepoznajú. Ďalej, aj ak sa pripustí, že to je práve PPT, ktorý by mal upravovať otázku

skončenia pracovného pomeru konferenčných tlmočníkov, ktorí boli prijatí ako pomocní zamestnanci, je nutné uviesť, že neobsahuje žiadne výslovné ustanovenie zavádzajúce vekovú hranicu. Avšak v prípade, že PPT túto otázku neupravuje, vzťahujú sa na ňu POZ a teda jeho článok 74.

Výmaz veci C-55/04 ⁽¹⁾

(2004/C 251/20)

Uznesením z 15. júla 2004 predseda Súdneho dvora Európskych spoločenstiev nariadil výmaz veci C-55/04: Komisia Európskych spoločenstiev proti Francúzskej republike.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 71 z 20.3.2004

SÚD PRVÉHO STUPŇA**Volba predsedu Súdu prvého stupňa**

(2004/C 251/21)

Dňa 8. septembra 2004 bol pán sudca Bo Vesterdorf v súlade s ustanoveniami článku 7 rokovacieho poriadku zvolený Súdom prvého stupňa za jeho predsedu na obdobie od 8. septembra 2004 do 31. augusta 2007.

Volba predsedov komôr

(2004/C 251/22)

Dňa 10. a 13. septembra 2004 boli Súdom prvého stupňa v súlade s článkom 15 rokovacieho poriadku zvolení pán Jaeger, pán Pirrung, pán Vilaras a pán Legal za predsedov komôr zložených z piatich sudcov na obdobie od 10. septembra 2004 do 31. augusta 2007 a pán Jaeger, pán Pirrung, pán Vilaras, pán Legal a pán Cooke za predsedov komôr zložených z troch sudcov na obdobie od 13. septembra 2004 do 30. septembra 2005.

Pridelenie sudcov do komôr

(2004/C 251/23)

Dňa 13. septembra 2004 Súd prvého stupňa rozhodol zriadiť v rámci svojej vnútornej štruktúry päť komôr zložených z piatich sudcov a päť komôr zložených z troch sudcov na obdobie od 13. septembra 2004 do 30. septembra 2005. Do týchto komôr pridelil sudcov takto:

I. rozšírená komora, zasadajúca v zložení piatich sudcov:

pán Vesterdorf, predseda Súdu prvého stupňa, pán Cooke, pán García-Valdecasas, pani Labucka a pani Trstenjak, sudcovia

1. komora, zasadajúca v zložení troch sudcov:

pán Cooke, predseda komory, pán García-Valdecasas, pani Labucka a pani Trstenjak, sudcovia

II. rozšírená komora, zasadajúca v zložení piatich sudcov:

pán Pirrung, predseda komory, pán Meij, pán Forwood, pani Pelikánová a pán Papasavvas, sudcovia

2. komora, zasadajúca v zložení troch sudcov:

pán Pirrung, predseda komory

a) pán Meij a pani Pelikánová, sudcovia

b) pán Forwood a pán Papasavvas, sudcovia

III. rozšírená komora, zasadajúca v zložení piatich sudcov:

pán Jaeger, predseda komory, pani Tiili, pán Azizi, pani Cremona a pán Czúcz, sudcovia

3. komora, zasadajúca v zložení troch sudcov:

pán Jaeger, predseda komory

a) pani Tiili a pán Czúcz, sudcovia

b) pán Azizi a pani Cremona, sudcovia

IV. rozšírená komora, zasadajúca v zložení piatich sudcov:

pán Legal, predseda komory, pani Lindh, pán Mengozzi, pani Wiszniewska-Białecka a pán Vadapalas, sudcovia

4. komora, zasadajúca v zložení troch sudcov:

pán Legal, predseda komory

a) pani Lindh a pán Vadapalas, sudcovia

b) pán Mengozzi a pani Wiszniewska-Białecka, sudcovia

V. rozšírená komora, zasadajúca v zložení piatich sudcov:

pán Vilaras, predseda komory, pani Martins Ribeiro, pán Dehousse, pán Šváby a pani Jürimäe, sudcovia

5. komora, zasadajúca v zložení troch sudcov:

pán Vilaras, predseda komory

a) pani Martins Ribeiro a pani Jürimäe, sudkyne

b) pán Dehousse a pán Šváby, sudcovia

V prvej komore zasadajúcej v zložení troch sudcov budú sudcovia, ktorí majú zasadať s predsedom komory tak, aby vytvorili zloženie troch sudcov, určené podľa rozpisu poradia stanoveného podľa článku 6 rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa a tak, aby tým nebolo dotknutá prepojenosť právnych vecí. V druhej a piatej komore zasadajúcej v zložení troch sudcov bude predseda komory zasadať buď so sudcami uvedenými pod písmenom a), alebo so sudcami uvedenými pod písmenom b) a to podľa zloženia, do ktorého bude patriť sudca-spravodajca. Vo veciach, v ktorých bude predseda komory sudcom-spravodajcom, bude predseda komory striedavo zasadať so sudcami jedného i druhého zloženia v poradí zapísania vecí do registra a tak, aby tým nebola dotknutá prepojenosť vecí.

Veci, v ktorých bol sudca-spravodajca pridelený do inej komory v nadväznosti na zmenu zloženia komôr, budú nanovo pridelené s účinnosťou od 13. septembra komore, do ktorej od tohto dátumu patrí sudca-spravodajca.

Vo veciach, v ktorých bola do 13. septembra 2004 ukončená písomná časť konania a v ktorých sa konalo alebo bolo vytýčené pojednávanie v ústnej časti konania, budú komory naďalej zasadať v predchádzajúcom zložení pre účely ústnej časti konania, porady sudcov a rozsudku.

Zloženie veľkej komory

Dňa 13. septembra 2004 rozhodol Súd prvého stupňa v súlade s článkom 10 odsek 1 rokovacieho poriadku, že na obdobie od 13. septembra 2004 do 30. septembra 2005 budú veľkú komoru tvoriť pán predseda Vesterdorf, páni predsedovia komôr Jaeger, Pirrung, Vilaras a Legal, sudcovia rozšírenej komory, ktorí by boli v danej veci rozhodovali, keby bola táto vec pridelená komore zloženej z piatich sudcov, ako i štyria sudcovia určení predsedom Súdu prvého stupňa podľa rozpisu spomedzi sudcov každej z ostatných komôr v poradí, ktoré majú títo sudcovia v rámci svojich komôr podľa počtu odsúdených rokov v súlade s článkom 6 rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa.

Vo veciach, v ktorých bola do 13. septembra 2004 ukončená písomná časť konania a v ktorých sa konalo alebo bolo vytýčené pojednávanie v ústnej časti konania pred veľkou komorou, bude táto naďalej zasadať v predchádzajúcom zložení pre účely ústnej časti konania, porady sudcov a rozsudku.

Plénium

Dňa 13. septembra 2004 rozhodol Súd prvého stupňa v súlade s článkom 32 odsek 1 druhý pododsek rokovacieho poriadku, že ak je po menovaní generálneho advokáta podľa článku 17 rokovacieho poriadku párny počet sudcov zasadaúcich v plenárnom zložení Súdu prvého stupňa, vopred vytvorený rozpis, podľa ktorého predseda Súdu prvého stupňa určuje sudcu, ktorý sa nezúčastní na rozhodovaní vo veci, má opačné poradie ako to, ktoré majú sudcovia podľa počtu odsúdených rokov v súlade s článkom 6 rokovacieho poriadku okrem prípadu, ak by takto určený sudca bol sudcom-spravodajcom. V takomto prípade bude určený sudca, ktorý je v poradí bezprostredne pred ním.

Určenie sudcu nahrádzajúceho predsedu Súdu prvého stupňa na rozhodovanie o predbežných opatreniach

Dňa 13. septembra 2004 bol rozhodnutím Súdu prvého stupňa v súlade s článkom 106 rokovacieho poriadku pán sudca García-Valdecasas vymenovaný za náhradníka predsedu Súdu prvého stupňa na rozhodovanie o predbežných opatreniach v prípade jeho neprítomnosti alebo iných prekážok v práci na obdobie od 13. septembra 2004 do 30. septembra 2005.

Kritériá pridelenia vecí komorám

Dňa 13. septembra 2004 Súd prvého stupňa v súlade s článkom 12 rokovacieho poriadku stanovil nasledujúce pravidlá pridelo-

vania vecí komorám v období od 13. septembra 2004 do 30. septembra 2005:

1. Veci sa pridelujú hneď po podaní žaloby a bez toho, aby tým bolo dotknuté neskoršie uplatnenie článkov 14 a 51 rokovacieho poriadku, komorám zloženým z troch sudcov.
2. Veci sa pridelujú komorám podľa štyroch rôznych rozpisov striedania, ktoré sa vytvárajú podľa poradia zápisu vecí v registri kancelárie Súdu prvého stupňa:
 - veci týkajúce sa vykonávania pravidiel hospodárskej súťaže vzťahujúcich sa na podniky, pravidlá týkajúce sa štátnych pomoci a pravidlá týkajúce sa opatrení na ochranu obchodného styku;
 - veci uvedené v článku 236 zmluvy ES a článku 152 zmluvy ESAE;
 - veci týkajúce sa práv duševného vlastníctva uvedené v článku 130 odsek 1 rokovacieho poriadku;
 - všetky ostatné veci.

V rámci týchto rozpisov striedania sa prvá komora pri každom piatom striedaní nezohľadní.

Predseda Súdu prvého stupňa bude môcť rozhodnúť odchyľne od týchto rozpisov striedania v záujme zohľadnenia spojitosti určitých vecí alebo s cieľom zabezpečiť vyrovnané rozdelenie pracovného zaťaženia.

ROZSUDOK SÚDU PRVÉHO STUPŇA

z 29. apríla 2004

v spojených veciach T-236/01, T-239/01, T-244/01 až T-246/01, T-251/01 a T-252/01, Tokai Carbon Co. Ltd a o., proti Komisii Európskych spoločenstiev (¹)

(Hospodárska súťaž — Dohoda — Trh s grafitovými elektródami — Určovanie cien a rozdelenie trhov — Výpočet výšky pokút — Kumulovanie sankcií — Pokyny na výpočet výšky pokút — Použitelnosť — Závažnosť a dĺžka trvania porušenia — Pritiažujúce okolnosti — Poľahčujúce okolnosti — Platobná schopnosť — Spolupráca počas správneho konania — Spôsoby platby)

(2004/C 251/24)

(Jazyk konania: nemčina a angličtina)

Vo veci T-236/01, T-239/01, T-244/01 až T-246/01, T-251/01 a T-252/01, Tokai Carbon Co. Ltd, so sídlom v Tokyu (Japonsko), v zastúpení: najprv G. Van Gerven, T. Franchoo a M. De Graave, neskôr Van Gerven a Franchoo, advokátky, ktoré si zvolili adresu na doručovanie v Luxembursku, SGL Carbon

AG, so sídlom vo Wiesbadene (Nemecko), v zastúpení: M. Klusmann, F. Wiemer a C. Canenbley, advokátky, Nippon Carbon Co. Ltd, so sídlom v Tokyu (Japonsko), v zastúpení: H. Gilliams, advokátka, Showa Denko KK, so sídlom v Tokyu (Japonsko), v zastúpení: M. Dollmans, P. Werdmuller, advokátky, a J. Temple-Lang, solicitor, GrafTech International Ltd, predtým UCAR International Inc., so sídlom v Wilmington, Delaware (Spojené štáty), v zastúpení: K. Lasok, QC a B. Hartnett, barrister, ktorí si zvolili adresu na doručovanie v Luxembursku, SEC Corp., so sídlom v Amagasaki, Hyogo (Japonsko), v zastúpení: K. Platteau, advokátka, The Carbide/Graphite Group Inc., so sídlom v Pittsburghu (Spojené štáty), v zastúpení: najprv M. Seimetz a J. Brücher, neskôr P. Grund, advokátky, ktoré si zvolili adresu na doručovanie v Luxembursku, proti Komisii Európskych spoločenstiev (splnomocnení zástupcovia: W. Mölls a P. Hellström a vo veci T-246/01 W. Wils, za asistencie: vo veci T-239/01 H.-J. Freund, advokátka a vo veciach T-244/01, T-246/01, T-251/01 a T-252/01 H. J. Flynn a C. Kilroy, barristeri, ktorí si zvolili adresu na doručovanie v Luxembursku), predmetom ktorej je úplné alebo čiastočné zrušenie rozhodnutia Komisie 2002/271/ES z 18. júla 2001, týkajúceho sa aplikácie článku 81 Zmluvy ES a článku 53 Dohody EHP – Vec COMP/E-1/36.490 – Grafítové elektródy (Ú. v. ES L 100, 2002, s. 1), Súd prvého stupňa (druhá komora), v zložení: predseda N. J. Forwood, sudcovia J. Pirrung a A. W. H. Meij; tajomník: M. J. Plingers, vyhlásil dňa 29. apríla 2004 rozsudok, ktorého výrok znie:

1. Vo veci T-236/01, Tokai Carbon/Komisía:

- výška pokuty uložená žalobcovi podľa článku 3 rozhodnutia 2002/271 sa stanovuje na 12 276 000 eur;
- vo zvyšnej časti sa žaloba zamieta;
- každý účastník konania znáša polovicu vlastných trov konania a polovicu trov konania druhého účastníka konania.

2. Vo veci T-239/01, SGL Carbon/Komisía:

- výška pokuty uložená žalobcovi podľa článku 3 rozhodnutia 2002/271 sa stanovuje na 69 114 000 eur;
- vo zvyšnej časti sa žaloba zamieta;
- žalobca znáša sedem osmín vlastných trov konania a sedem osmín trov konania Komisie a Komisia znáša jednu osminu vlastných trov konania a jednu osminu trov konania žalobcu.

3. Vo veci T-244/01, Nippon Carbon/Komisía:

- výška pokuty uložená žalobcovi podľa článku 3 rozhodnutia 2002/271 sa stanovuje na 6 274 400 eur;

— vo zvyšnej časti žaloba zamieta;

— každý účastník konania znáša polovicu vlastných trov konania a polovicu trov konania druhého účastníka konania.

4. Vo veci T-245/01, Showa Denko/Komisía:

- výška pokuty uložená žalobcovi podľa článku 3 rozhodnutia 2002/271 sa stanovuje na 10 440 000 eur;
- vo zvyšnej časti sa žaloba zamieta;
- žalobca znáša tri pätiny vlastných trov konania a tri pätiny trov konania Komisie a Komisia znáša dve pätiny vlastných trov konania a dve pätiny trov konania žalobcu.

5. Vo veci T-246/01, GrafTech International, predtým UCAR International/Komisía:

- výška pokuty uložená žalobcovi podľa článku 3 rozhodnutia 2002/271 sa stanovuje na 42 050 000 eur;
- vo zvyšnej časti sa žaloba zamieta;
- žalobca znáša štyri pätiny vlastných trov konania a štyri pätiny trov konania Komisie a Komisia znáša jednu pätinu vlastných trov konania a jednu pätinu trov konania žalobcu.

6. Vo veci T-251/01, SEC Corp./Komisia:

- výška pokuty uložená žalobcovi podľa článku 3 rozhodnutia 2002/271 sa stanovuje na 6 138 400 eur;
- vo zvyšnej časti sa žaloba zamieta;
- každý účastník konania znáša polovicu vlastných trov konania a polovicu trov konania druhého účastníka konania.

7. Vo veci T-252/01, The Carbide/Graphite Group/Komisía:

- výška pokuty uložená žalobcovi podľa článku 3 rozhodnutia 2002/271 sa stanovuje na 6 480 000 eur;
- vo zvyšnej časti sa žaloba zamieta;
- žalobca znáša tri pätiny vlastných trov konania a tri pätiny trov konania Komisie a Komisia znáša dve pätiny vlastných trov konania a dve pätiny trov konania žalobcu.

(¹) Ú. v. ES C 17 z 19. 1. 2002

ROZSUDOK SÚDU PRVÉHO STUPŇA

z 20. júla 2004

vo veci T-311/02, Vitaly Lissotschenko a Joachim Hentze proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT) ⁽¹⁾

(Ochranná známka spoločenstva — Prihláška slovnjej ochrannej známky LIMO — Absolútne dôvody zamietnutia — Článok 7, odsek 1, písmeno b) a c) nariadenia (ES) č. 40/94)

(2004/C 251/25)

(Jazyk konania: nemčina)

Vo veci T-311/02, Vitaly Lissotschenko, bytom v Dortmunde (Nemecko) a Joachim Hentze, bytom vo Werl (Nemecko), zastúpení B. Hein, advokátom, proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT) (splnomocnení zástupcovia: J. Weberndörfer a G. Schneider), predmetom ktorej je žaloba proti rozhodnutiu druhého odvolacieho senátu ÚHVT zo dňa 31.7.2002 (vec R 363/2000-2), týkajúceho sa zápisu slovného označenia LIMO ako ochrannej známky spoločenstva, Súd prvého stupňa (prvá komora), v zložení: predseda B. Vesterdorf, sudcovia P. Mengozzi a M. E. Martins Ribeiro, tajomníčka: D. Christensen, referentka, vyhlásil dňa 20. júla 2004 rozsudok, ktorého výrok znie:

1. Žaloba sa zamieta.
2. Žalobcovia sa zaväzujú na náhradu trov konania.

⁽¹⁾ Ú. v. ES C 305 zo 7.12.2002

UZNESENIE SÚDU PRVÉHO STUPŇA

z 28. júna 2004

vo veci T-342/99 DEP, Airtours plc proti Komisii Európskych spoločenstiev ⁽¹⁾

(Stanovenie výšky trov konania — Odmena solicitorov a barristerov — Odmena ekonómov — Náklady súvisiace s DPH)

(2004/C 251/26)

(Jazyk konania: angličtina)

Vo veci T-342/99 DEP, Airtours plc, v zastúpení: M. Nicholson, solicitor, ktorý si zvolil adresu na doručovanie v Luxemburgu, proti Komisii Európskych spoločenstiev (splnomocnený zástupca: R. Lyal, ktorý si zvolil adresu na doručovanie v

Luxemburgu), predmetom ktorej je žiadosť o stanovenie trov konania, ktoré je Komisia povinná zaplatiť Airtours plc na základe rozsudku Súdu prvého stupňa zo 6. júna 2002, Airtours/Komisia (T-342/99, Zb. s. II-2585), Súd prvého stupňa (piata rozšírená komora), v zložení: predsedkyňa komory: P. Lindh, sudcovia: R. García-Valdecasas, J. D. Cooke, P. Mengozzi a M. E. Martins Ribeiro, tajomník: H. Jung, vydal dňa 28. júna 2004 uznesenie, ktorého výrok znie:

Celková výška trov konania ktoré je Komisia povinná zaplatiť Airtours plc predstavuje 489 615,03 GBP (slovom: štyristosemdesiatdeväťtisícšesťstopäťdesť libier šterlingov a tri peny).

⁽¹⁾ Ú. v. ES C 79 z 18. marca 2000

UZNESENIE SÚDU PRVÉHO STUPŇA

z 8. júla 2004

vo veci T-341/02, Regione Siciliana proti Komisii Európskych spoločenstiev ⁽¹⁾

(EFRR — Nariadenie (EHS) č. 4253/88 — Ukončenie finančnej podpory — Žaloba o neplatnosť — Priame pridelenie — Nepripustnosť)

(2004/C 251/27)

(Jazyk konania: taliančina)

Vo veci T-341/02, Regione Siciliana, v zastúpení: I. Braguglia, avvocato dello Stato, ktorý si zvolil adresu na doručovanie v Luxemburgu, proti Komisii Európskych spoločenstiev, (splnomocnení zástupcovia: E. de March a L. Flynn, ktorí si zvolili adresu na doručovanie v Luxemburgu), predmetom ktorej je žaloba o neplatnosť rozhodnutia Komisie D(2002) 810439 z 5. septembra 2002 o ukončení finančnej podpory z Európskeho fondu regionálneho rozvoja (EFRR) týkajúceho sa projektu „Diaľnica Messine - Palermo“ (EFRR č. 93.05.03.001 – Arinco č. 93.IT.16.009), Súd prvého stupňa (tretia komora), v zložení: predseda komory J. Azizi, sudcovia M. Jaeger a F. Dehousse, tajomník: H. Jung, vydal dňa 8. júla 2004 uznesenie, ktorého výrok znie:

1. Žaloba sa ako nepripustná zamieta.
2. Žalobca znáša vlastné trovy konania ako aj trovy konania žalovaného.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 7 z 11.1.2003

UZNESENIE SÚDU PRVÉHO STUPŇA

z 15. júna 2004

vo veci T-21/03, S proti Komisii Európskych spoločností⁽¹⁾

(Úradníci — Žaloba o neplatnosť — Choroba z povolania — Uznatie pôvodu choroby z povolania — Žiadosť o vyňatie niektorých dokumentov zo spisu lekárskej komisie — Odmietnutie — Akt, ktorý je pôvodom námietky — Zjavná neprípustnosť)

(2004/C 251/28)

(Jazyk konania: francúzština)

Vo veci T-21/03, S, bývalá úradníčka Komisie Európskych spoločností, bytom v Thessalonique (Grécko), zastúpená: A. Coolen, J.-N. Louis a E. Marchal, advokáti, proti Komisii Európskych spoločností, (spnomocnení zástupcovia: J. Currall a F. Clotuche-Duvieusart, ktorí si zvolili adresu na doručovanie v Luxemburgu), predmetom ktorej je žaloba o neplatnosť rozhodnutia Komisie z 11. marca 2002, ktorým zamietla vyňatie niektorých správ zo spisu zdravotnej komisie poverenej preskúmaním žiadosti o uznanie choroby, ktorou trpí ako choroby z povolania, Súd prvého stupňa (piata komora), v zložení: predsedkyňa komory P. Lindh, sudcovia J. D. Cooke a D. Šváby, tajomník: H. Jung, vydal dňa 15. júna 2004 uznesenie, ktorého výrok znie:

- 1) Žaloba sa zamieta ako zjavne neprípustná.
- 2) Každý z účastníkov znáša svoje vlastné trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 83 z 5.4.2003

UZNESENIE SÚDU PRVÉHO STUPŇA

z 5. júla 2004

vo veci T-39/03, DaimlerChrysler AG proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT)⁽¹⁾

(Ochranná známka spoločenstva — Námietka — Spätvzatie námietky — Zastavenie konania)

(2004/C 251/29)

(Jazyk konania: nemčina)

Vo veci T-39/03, DaimlerChrysler AG, so sídlom v Stuttgarte (Nemecko), v zastúpení: N. Siebertz, advokátom, proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) ÚHVT (splnomocnený zástupca: G. Schneider), pričom vedľajším účastníkom v konaní pred Súdom prvého stupňa je Axon Leasing GmbH, so sídlom v Mníchove (Nemecko), v zastúpení:

S. Lüft, advokátom, predmetom ktorej je žaloba proti rozhodnutiu štvrtého odvolacieho senátu ÚHVT zo dňa 4. novembra 2002 (vec R 329/2001-4), Súd prvého stupňa (druhá komora), v zložení: predseda J. Pirrung, sudcovia N. J. Forwood a I. Pelikánová, tajomník: H. Jung, vydal dňa 5. júla 2004 uznesenie, ktorého výrok znie:

- 1) Konanie sa zastavuje.
- 2) Žalobca sa zaväzuje na náhradu trov konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 101 z 26.4.2003

UZNESENIE SÚDU PRVÉHO STUPŇA

z 2. júla 2004

vo veci T-256/03, Bundesverband der Nahrungsmittel- und Speiseresteverwertung eV a Josef Kloh proti Komisii Európskych spoločností⁽¹⁾

(Žaloba o neplatnosť — Nariadenie (ES) č. 1774/2002 — Rozhodnutie 202/328/ES — Používanie kuchynských odpadov v potrave určenej ošipánym — Neprípustnosť)

(2004/C 251/30)

(Jazyk konania: nemčina)

Vo veci T-256/03, Bundesverband der Nahrungsmittel- und Speiseresteverwertung eV, so sídlom Bochum (Nemecko), Josef Kloh, bytom Eichenried (Nemecko), v zastúpení: R. Steiling a S. Wienhues, advokáti, proti Komisii Európskych spoločností, (v zastúpení: G. Braun, ktorý si zvolil adresu na doručovanie v Luxemburgu), predmetom ktorej je žaloba o čiastočnú neplatnosť rozhodnutia Komisie 2003/328/ES z 12. mája 2003 o prechodných opatreniach v zmysle nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1774/2002 pokiaľ ide o používanie kuchynských odpadov tretej kategórie v potrave určenej ošipánym a zákaz opakovaného použitia v rámci tých istých druhov pokiaľ ide o krmivo určené na výkrm ošipáných (Ú. v. L 117, s. 46), Súd prvého stupňa (druhá komora), v zložení: predseda komory J. Pirrung, sudcovia: A. W. H. Meij a N. J. Forwood, tajomník: H. Jung, vydal dňa 2. júla 2004 uznesenie, ktorého výrok znie:

1. Žaloba sa ako neprípustná zamieta.
2. Žalobcovia znášajú svoje vlastné trovy konania a sú povinní nahradiť trovy konania Komisie.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 213 zo 6.9.2003

UZNESENIE PREDSEDU SÚDU PRVÉHO STUPŇA**z 2. júla 2004****vo veci T-422/03 R II, Enviro Tech Europe Ltd a Enviro Tech International Inc. proti Komisii Európskych spoločností****(Predbežné opatrenie — Smernice 67/548/EHS a 204/73/ES — Podmienky prípustnosti)**

(2004/C 251/31)

(Jazyk konania: angličtina)

Vo veci T-422/03 R II, Enviro Tech Europe Ltd, so sídlom v Surrey (Spojené kráľovstvo), Enviro Tech International Inc., so sídlom v Chicagu (Spojené štáty americké), v zastúpení: C. Mereu a K. Van Maldegem, advokáti, proti Komisii Európskych spoločností (splnomocnení zástupcovia: X. Lewis a F. Simonetti, ktorí si zvolili adresu na doručovanie v Luxemburgu), predmetom ktorej je žiadosť, po prvé „o odklad zahrnutie nPB“ do 29. prispôsobenie sa technickému pokroku smernice Rady 67/548/EHS z 27. júna 1967 o harmonizácii zákonov, iných predpisov a správnych opatrení týkajúcich sa klasifikácie, balenia a etiketovania nebezpečných látok (Ú. v. ES 1967, 196, s. 1), po druhé aby bolo odložené prijatie nPB do smernice Komisie 2004/73/ES z 29. apríla 2004 o prispôsobení sa technickému pokroku smernice 67/548 (Ú. v. ES L 152, s. 1), a po tretie, aby boli nariadené ďalšie provizórne opatrenia, predseda Súdu prvého stupňa vydal dňa 2. júla 2004 uznesenie, ktorého výrok znie:

1. Žiadosť o vydanie predbežného opatrenia sa zamietá.
2. Náhrada trov konania je vyhradená.

UZNESENIE PREDSEDU SÚDU PRVÉHO STUPŇA**z 2. júla 2004****vo veci T-76/04 R, Bactria Industriehygiene-Service Verwaltungs GmbH & Co. KG proti Komisii Európskych spoločností****(Predbežné opatrenie — Nariadenie (ES) č. 2032/2003 — Biocídne prípravky — Prípustnosť žiadosti)**

(2004/C 251/32)

(Jazyk konania: angličtina)

Vo veci T-76/04 R, Bactria Industriehygiene-Service Verwaltungs GmbH & Co. KG, so sídlom v Kirchheimboladen

(Nemecko), v zastúpení: C. Mereu a K. Van Maldegem, advokáti, proti Komisii Európskych spoločností, (splnomocnení zástupcovia: M. X. Lewis a F. Simonetti, ktorí si zvolili adresu na doručovanie v Luxemburgu), predmetom ktorej je žiadosť o odklad výkonu článku 5, odsek 1 a 2, a príloh II a V nariadenia Komisie (ES) č. 2032/2003, zo 4. novembra 2003, o druhej fáze 10-ročného pracovného programu uvedeného v článku 16 ods. 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 98/8/ES o uvádzaní biocídnych prípravkov na trh a ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (ES) č. 1896/2000 (Ú. v. EÚ L 307, s. 1), predseda Súdu prvého stupňa vydal dňa 2. júla 2004 uznesenie, ktorého výrok znie:

1. Žiadosť o vydanie predbežného opatrenia sa zamietá.
2. Náhrada trov konania.

UZNESENIE PREDSEDU SÚDU PRVÉHO STUPŇA**z 2. júla 2004****vo veci T-78/04 R, Sumitomo Chemical (UK) plc proti Komisii Európskych spoločností****(Predbežné opatrenie — Nariadenie (ES) č. 2032/2003 — Biocídne prípravky — Prípustnosť žiadosti)**

(2004/C 251/33)

(Jazyk konania: angličtina)

Vo veci T-78/04 R, Sumitomo Chemical (UK) plc, v zastúpení: C. Mereu a K. Van Maldegem, advokáti, proti Komisii Európskych spoločností (v zastúpení: M. X. Lewis a F. Simonetti, ktorí si zvolili adresu na doručovanie v Luxemburgu), predmetom ktorej je žiadosť o odklad výkonu článku 5, odsek 1 a 2, a príloh II a V nariadenia Komisie (ES) č. 2032/2003 zo 4. novembra 2003, o druhej fáze 10-ročného pracovného programu uvedeného v článku 16 ods. 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 98/8/ES o uvádzaní biocídnych prípravkov na trh a ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (ES) č. 1896/2000 (Ú. v. EÚ L 307, s. 1), predseda Súdu prvého stupňa vydal dňa 2. júla 2004 uznesenie, ktorého výrok znie:

1. Žiadosť o vydanie predbežného opatrenia sa zamietá.
2. Náhrada trov konania je vyhradená.

UZNESENIE SÚDU PRVÉHO STUPŇA

z 9. júla 2004

vo veci T-132/04, André Bonnet proti Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev ⁽¹⁾

(Úradníci — Predbežné administratívne konanie — Zjavná neprípustnosť)

(2004/C 251/34)

(Jazyk konania: francúzština)

Vo veci T-132/04, André Bonnet, bytom v Saint-Pierre-de-Vassols (Francúzsko), v zastúpení: H. de Lepinau, advokát, ktorý si zvolil adresu na doručovanie v Luxemburgu, proti Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev, (v zastúpení: M. Schauss, ktorý si zvolil adresu na doručovanie v Luxemburgu), predmetom ktorej je jednak žiadosť o zrušenie aktov Súdného dvora z 11. februára a 4. marca 2004, ktoré ukončili, pokiaľ ide o žalobcu, proces náboru na miesto lektor rozsudkov u predsedu Súdného dvora a rozhodnutia menovať na toto miesto iného uchádzača, a jednak žiadosť o náhradu škody, Súd prvého stupňa (druhá komora), v zložení: predseda A. W. H. Meij, sudcovia N. J. Forwood a I. Pelikánová, tajomník: H. Jung, vydal dňa 9. júla 2004 uznesenie, ktorého výrok znie:

1. Žaloba sa zamietla.
2. Každý účastník konania znáša vlastné trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 168 z 26.6.2004

Žaloba podaná dňa 30. apríla 2004: Michael Schäfer proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)

(Vec T-163/04)

(2004/C 251/35)

(Jazyk konania: určený podľa článku 131 ods. 2 Rokovacieho poriadku — Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: nemčina)

Michael Schäfer, bydliskom v Bergisch-Gladbach (Nemecko), v zastúpení: I. Reese, Rechtsanwältin, podal dňa 30. apríla 2004 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu.

KoKa Verwaltung GmbH bola tiež účastníkom konania pred druhým odvolacím senátom.

Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zmenil rozhodnutie druhého odvolacieho senátu Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu z 12.12.2003 v tom zmysle,

že odvolací úrad je povinný nahradiť výdavky a náklady žalobcu v konaní o vrátenie do pôvodného stavu a v odvolacom konaní;

- podporne zmenil rozhodnutie druhého odvolacieho senátu Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) v tom zmysle, že KoKa Verwaltung GmbH je povinná nahradiť výdavky a náklady žalobcu v konaní o vrátenie do pôvodného stavu a v odvolacom konaní.

Dôvody žaloby a hlavné tvrdenia

Žalobca prihlásil 26. decembra 2000 na Úrade pre harmonizáciu vnútorného trhu (Ochranné známky a vzory) obrazovú ochrannú známku „Mike's Meals on Wheels“ ako ochrannú známku spoločenstva pre služby, zaradené do tried 35 a 42 KoKa Verwaltung GmbH podala proti tomu námietku z dôvodu pravdepodobnosti zámeny s jej v poradí skoršími nemeckými zápismi, totiž s obrazovou ochrannou známkou „MIKE'S SANDWICH MARKET“ a so slovnou ochrannou známkou „MIKE“.

Úrad túto námietku zamietol a uložil účastníkovi, ktorý vzniesol námietku, povinnosť nahradiť náklady konania. Účastník, ktorý vzniesol námietku, podal proti tomuto rozhodnutiu žiadosť o vrátenie do pôvodného stavu. K tomu podal odvolanie a žiadal, aby napadnuté rozhodnutie bolo v plnom rozsahu zrušené a aby konanie bolo prerušené až do rozhodnutia o žiadosti o vrátení do pôvodného stavu.

Námietkové oddelenie rozhodnutím zo 16. júna 2003 vyhovel žiadosti o vrátenie do pôvodného stavu a pokračovalo v konaní vo veci námietky.

Odvolací senát napadnutým rozhodnutím rozhodol, že odvolanie sa stalo bezpredmetným. Odvolacie konanie bolo teda zastavené a poplatky zaň vrátené. Odvolací senát ďalej rozhodol, že každý z účastníkov konania bude sám znášať svoje výdavky a náklady.

Žalobca svojou žalobou napáda rozhodnutie o nákladoch konania. Uvádza, že v prípade zastavenia konania neuplatnil Úrad svoju úvahu podľa článku 81 ods. 4 nariadenia ES č. 40/94 vecne správne. Žalobca svojím konaním nedal príčinu na začatie odvolacieho konania ani jeho uskutočnenie. Príčinou odvolacieho konania bolo na jednej strane nesprávne uvedené poštové smerové číslo v hlavičke listu Úradu pre harmonizáciu a na strane druhej podanie odvolania v poslednej minúte lehoty zo strany odvolateľky. Obidve príčiny, prichádzajúce do úvahy pre konanie o vrátenie do pôvodného stavu a odvolacie konanie, ležia mimo sféry vplyvu žalobcu. Článok 81 ods. 4 nariadenia ES č. 40/94 umožňuje Úradu rozhodnúť o nákladoch konania podľa voľnej úvahy. Táto voľná úvaha zahŕňa rozhodnutie o nákladoch konania na ťarchu Úradu pre harmonizáciu. Ďalej sú porušené základné práva žalobcu, ak nedostane odškodnenie za jeho náklady a výdavky.

Žaloba podaná dňa 1. júna 2004: Hans-Martin Tillack proti Komisii Európskych spoločností**(Vec T-193/04)**

(2004/C 251/36)

(Jazyk konania: angličtina)

Hans-Martin Tillack, bydliskom v Bruseli (Belgicko), v zastúpení: Ian S. Forrester, QC, Thierry Bosly, Christoph Arhold, Nathalie Flandin, Justus Herrlinger a Juliette Siaens, advokáti, podal 1. júna 2004 na Súd prvého stupňa Európskych spoločností žalobu proti Komisii Európskych spoločností.

Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zrušil rozhodnutie Európskeho úradu pre boj proti podvodom o podaní sťažnosti nemeckým a belgickým orgánom;
- mu priznal náhradu škody v peniazoch v sume, ktorá bude stanovená Súdnym dvorom spolu s úrokom z omeškania v sadzbe, stanovenej Súdnym dvorom;
- mu priznal náhradu trov konania;
- vykonal také ďalšie kroky, ktoré sú potrebné k dosiahnutiu spravodlivosti.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

V marci 2004 belgické orgány vykonali prehliadku žalobcovej kancelárie a domu, ktorej predchádzala sťažnosť podaná Európskym úradom pre boj proti podvodom (OLAF), v ktorej bol žalobca obvinený z podplácania úradníka EÚ.

Žalobca tvrdí, že rozhodnutie OLAF musí byť vyhlásené za neplatné, pretože pri jeho prijatí neboli rešpektované základné procesné podmienky a rozhodnutie samotné porušuje základné právo novinára na ochranu jeho zdroja.

Žalobca tvrdí, že došlo k porušeniu článku 11 odsek 7 nariadenia č. 1073/99 ⁽¹⁾ tým, že dozorný výbor OLAF nebol vopred informovaný o podaní sťažnosti na vnútroštátne orgány. Počas celého vnútorného vyšetrovania uskutočňovaného OLAF nebol žalobca nikdy vypočutý. Navyiac, rozhodnutie je neplatné z dôvodu, že je založené na nesprávnom právnom základe. OLAF postupoval v kontexte vlastného vnútorného vyšetrovania, ktorého cieľom je postihnúť údajné porušenia použiteľných pravidiel zo strany úradníkov napriek tomu, že žalobca nie je ani úradníkom, ani iným zamestnancom žiadneho orgánu Spoločenstva.

Žalobca ďalej tvrdí, že rozhodnutie OLAF porušuje základné právo novinára na ochranu zdroja, ktoré je súčasťou slobody tlače z dôvodu, že vnútroštátne orgány boli požiadané, aby prehľadali žalobcov dom a kanceláriu s cieľom identifikovať jeho informátorov vo vnútri Komisie.

Pokiaľ ide o návrh na náhradu škody, žalobca tvrdí, že sťažnosť, ktorú podal OLAF vnútroštátnym orgánom a jeho rozličné verejné obvinenia žalobcu boli nesprávnym úradným postupom, ktorý spôsobil podstatnú ujmu profesionálnemu a osobnému dobrému menu žalobcu.

⁽¹⁾ Nariadenie (ES) č. 1073/1999 Európskeho parlamentu a Rady z 25. mája 1999 o vyšetrovaniach vykonávaných Európskym úradom pre boj proti podvodom (OLAF) (Ú. v. ES L 136 z 31. mája 1999, s. 1)

Žaloba podaná dňa 14. júna 2004: Ultradent Products, Inc. a Michael J. S. Renouf proti Komisii Európskych spoločností**(Vec T-237/04)**

(2004/C 251/37)

(Jazyk konania: angličtina)

Ultradent Products, Inc., so sídlom v South Jordan, Utah, (USA) a Michael J. S. Renouf, s bydliskom v Bruseli (Belgicko), v zastúpení: S. Crosby a C. Bryant, solicitors, podali 14. júna 2004 na Súd prvého stupňa Európskych spoločností žalobu proti Komisii Európskych spoločností.

Žalobcovia navrhujú, aby Súd prvého stupňa:

- Zrušil rozhodnutie Komisie z 5. apríla 2004 o odoprení prístupu k dokumentom, identifikovaným v správnom konaní, ktoré sa začalo na základe troch žiadostí žalobcov z 27. októbra 2003 o prístup k dokumentom súvisiacim s klasifikáciou výrobkov na bielenie zubov.
- Zrušil rozhodnutie Komisie z 5. apríla 2004 o odoprení prístupu k dokumentom, ktorých existenciu je vzhľadom na dané okolnosti nutné predpokladať.
- Zaviazal Komisiu Európskych spoločností nahradiť žalobcom trovy konania v súlade s článkom 87 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Troma listami z 27. októbra 2003 podal druhý z menovaných žalobcov Komisii tri žiadosti o prístup k dokumentom, týkajúcim sa otázok, či výrobky na bielenie zubov majú byť klasifikované ako kozmetické výrobky alebo ako lekárske pomôcky. Presnejšie, žiadal o prístup k dokumentom, týkajúcim sa sťažnosti, ktorá bola podaná na Komisiu v mene prvého z menovaných žalobcov a v ktorej bola napadnutá klasifikácia výrobkov tohto druhu úradmi Spojeného kráľovstva, ďalej k dokumentom, týkajúcim sa prípravy odpovede komisára Borina na písomnú otázku adresovanú Komisii v súvislosti s takýmito výrobkami, a napokon ku všetkým dokumentom Komisie, súvisiacim s otázkou klasifikácie uvedených výrobkov. Druhý z menovaných žalobcov, ktorý je solicitor, zároveň vo svojej žiadosti vyhlásil, že koná v mene prvého žalobcu.

16. decembra 2003 boli podané opakované žiadosti. 17. decembra 2003 Komisia odpovedala na pôvodné žiadosti a 7. januára 2004 žalobcovia podali opakovanú žiadosť za účelom spätvzatia troch predchádzajúcich žiadostí zo 16. decembra. Komisia na túto žiadosť zo 7. januára 2004 odpovedala listom zo dňa 5. apríla 2004. K tomuto listu bolo pripojené množstvo dokumentov.

Žalobcovia tvrdia, že v priebehu správneho konania vyšlo najavo, že okrem dokumentov, ktoré boli žalobcom sprístupnené listom zo dňa 5. apríla 2004, určite existuje ešte množstvo ďalších dokumentov, týkajúcich sa danej veci, a že navyše je možné predpokladať aj existenciu iných dokumentov. Podľa žalobcov všetky dané dokumenty spadajú do predmetu prvej žiadosti a že Komisia ich má v držbe, no napriek tomu im neboli sprístupnené. Z tohto dôvodu považujú žalobcovia list zo dňa 5. apríla 2004 za rozhodnutie o odoprení prístupu ku všetkým týmto dokumentom a preto navrhujú jeho zrušenie. Na podporu svojej žaloby sa dovolávajú porušenia článku 8 nariadenia 1049/2001⁽¹⁾, Ú. v. ES L 145, 31.5.2001, s. 43 - 48 ako aj jeho úpravy všeobecne. Ďalej konštatujú, že Komisia neuviedla dôvody odoprenia prístupu k dokumentom, ktorých existencia je nesporná, a ani sa neodvolala na žiadne výnimky z práva na prístup k dokumentom, ktorými by odôvodnila zamietnutie ich žiadosti.

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho Parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 z 30. mája 2001 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie.

Žaloba podaná dňa 28. júna 2004: Poľská republika proti Komisii Európskych spoločenstiev

(Vec T-257/04)

(2004/C 251/38)

(Jazyk konania: poľština)

Poľská republika, v zastúpení: Jarosław Pietras, splnomocnený zástupca, podala dňa 28. júna 2004 na Súd prvého stupňa

Európskych spoločenstiev žalobu proti Komisii Európskych spoločenstiev.

Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zrušil článok 3 a článok 4 odsek 3 a odsek 5 ôsmu odseku nariadenia Komisie (ES) č. 1972/2003 zo dňa 10. novembra 2003 o prechodných opatreniach, ktoré sa majú prijať v súvislosti s obchodom s poľnohospodárskymi výrobkami v dôsledku pristúpenia Českej republiky, Estónska, Cypru, Lotyšska, Litvy, Maďarska, Malty, Poľska, Slovinska a Slovenska (Ú. v. EÚ L 293, s. 3), zmeneného nariadením Komisie (ES) č. 230/2004 zo dňa 10. februára 2004 (Ú. v. EÚ L 39, s. 13) a nariadením Komisie (ES) č. 735/2004 zo dňa 20. apríla 2004 (Ú. v. EÚ L 114, s. 13),
- zaviazal Komisiu Európskych spoločenstiev nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Pokiaľ ide o článok 3 nariadenia č. 1972/2003, žalobca sa dovoláva nasledujúcich žalobných dôvodov:

- porušenia princípu voľného pohybu tovarov zavedením poplatkov vo výške colnej sadzby erga omnes, ktoré sú vyššie ako colná sadzba záväzná v období pred pristúpením Poľska do Európskej únie,
- nedostatok právomoci Komisie a porušenie článku 22, článku 41 prvého pododseku a časti 5 prílohy IV Aktu o podmienkach pristúpenia Českej republiky, Estónskej republiky, Cyperskej republiky, Lotyšskej republiky, Litovskej republiky, Maďarskej republiky, Maltskej republiky, Poľskej republiky, Slovinskej republiky a Slovenskej republiky a o úpravách zmlúv, na ktorých je založená Európska únia⁽¹⁾, a to prijatím opatrení, ktoré zmenili podmienky zakotvené v tomto Akte týkajúce sa zavedenia pravidiel colnej únie pre Poľskú republiku,
- porušenia princípu zákazu diskriminácie na základe štátnej príslušnosti, a to prijatím opatrení, ktoré predpokladajú odlišné zaobchádzanie so subjektami pochádzajúcimi z Poľska ako so subjektami pochádzajúcimi so Spoločenstva pätnástich, ktoré sa pritom nachádzajú v podobnej situácii,
- porušenia podstatných procesných náležitostí, a to nedostatočným odôvodnením prijatých opatrení,
- porušenia princípu legitímnych očakávaní, a to zavedením spôsobu nakladania s výrobkami, ktoré boli dňa 1. mája 2004 dočasne skladované, podliehali colnému režimu alebo sa nachádzali v tranzite v rozšírenom spoločenstve, ktorý je v rozpore s podmienkami zakotvenými vo vyššie zmienenom Akte o pristúpení a predovšetkým zavedením vyšších poplatkov ako boli colné sadzby záväzné v období pred pristúpením Poľska do Európskej únie.

Pokiaľ ide o článok 4 odsek 3 nariadenia č. 1972/2003, žalobca sa dovoláva nedostatku právomoci Komisie a porušenia článku 41 prvého pododseku vyššie uvedeného Aktu o pristúpení, porušenia princípu proporcionality a porušenia princípu zákazu diskriminácie na základe štátnej príslušnosti – keďže výška poplatku zakotvená v napadnutom ustanovení prekračuje rozdiel medzi colnou sadzbou spoločenstva a poľskou colnou sadzbou ku dňu 30. apríl 2004.

Pokiaľ ide o článok 4 odsek 5 ôsma odrážka nariadenia č. 1972/2003, žalobca sa dovoláva nedostatku právomoci Komisie a porušenia článku 41 prvého pododseku vyššie uvedeného Aktu o pristúpení a porušenia princípu proporcionality – keďže napadnuté ustanovenie sa týka výrobkov, pre ktoré bola ku dňu 30. apríl 2004 sadzba poľského dovozného cla vyššia alebo sa rovnala sadzbe spoločenstva a takých výrobkov, pri ktorých neboli ku dňu 1. máj 2004 zistené na vnútroštátnej úrovni nadbytočné zásoby.

Pokiaľ ide o všetky napadnuté ustanovenia nariadenia č. 1972/2003, žalobca sa dovoláva zneužitia právomoci Komisie tým, že prijala opatrenia, ktorých skutočným cieľom nie je zjednotenie zavedenia pravidiel spoločnej poľnohospodárskej politiky pre Poľsko, ale ochrana trhu Spoločenstva pätnástich pred konkurenciou poľských poľnohospodárskych výrobcov.

(¹) Ú. v. EÚ 2003, L 236, s. 33

Žaloba podaná dňa 28. júna 2004: Poľská republika proti Komisii Európskych spoločenstiev

(Vec T-258/04)

(2004/C 251/39)

(Jazyk konania: poľština)

Poľská republika, v zastúpení: Jarosław Pietras, splnomocnený zástupca, podala 28. júna 2004 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Komisii Európskych spoločenstiev.

Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zrušil článok 5, článok 6 odsek 1, 2 a 3, článok 7 odsek 1 a článok 8 odsek 2 písmeno a) nariadenia Komisie (ES) č. 60/2004 zo dňa 14. januára 2004, ktorým sa ustanovujú prechodné opatrenia v sektore cukru z dôvodu pristúpenia Českej republiky, Estónska, Cypru, Lotyšska, Litvy, Maďarska, Malty, Poľska, Slovinska a Slovenska (Ú. v. EÚ L 9, s. 8),

- zaviazal Komisiu Európskych spoločenstiev nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Pokiaľ ide o článok 5 nariadenia 60/2004, žalobca sa dovoláva nasledujúcich žalobných dôvodov:

- porušenia princípu voľného pohybu tovarov zavedením poplatkov vo výške colnej sadzby erga omnes, ktoré sú vyššie ako colná sadzba záväzná v období pred pristúpením Poľska do Európskej únie,
- nedostatok právomoci Komisie a porušenie článku 22, článku 41 prvého pododseku a časti 5 prílohy IV Aktu o podmienkach pristúpenia Českej republiky, Estónskej republiky, Cyperskej republiky, Lotyšskej republiky, Litovskej republiky, Maďarskej republiky, Maltskej republiky, Poľskej republiky, Slovinskej republiky a Slovenskej republiky a o úpravách zmlúv, na ktorých je založená Európska únia (¹), a to prijatím opatrení, ktoré zmenili podmienky zakotvené v tomto Akte týkajúce sa zavedenia pravidiel colnej únie pre Poľskú republiku a zahrnutím do napadnutého ustanovenia výroby, ktoré nepatria do spoločnej poľnohospodárskej politiky,
- porušenia princípu zákazu diskriminácie na základe štátnej príslušnosti, a to prijatím opatrení, ktoré predpokladajú odlišné zaobchádzanie so subjektami pochádzajúcimi z Poľska ako so subjektami pochádzajúcimi zo Spoločenstva pätnástich, ktoré sa pritom nachádzajú v podobnej situácii,
- porušenia podstatných procesných náležitostí, a to nedostatočným odôvodnením prijatých opatrení,
- porušenia princípu legitímnych očakávaní, a to zavedením spôsobu nakladania s výrobkami, ktoré boli dňa 1. mája 2004 dočasne skladované, podliehali colnému režimu alebo sa nachádzali v tranzite v rozšírenom spoločenstve, ktorý je v rozpore s podmienkami zakotvenými vo vyššie zmienenom Akte o pristúpení a predovšetkým zavedením vyšších poplatkov ako boli colné sadzby záväzné v období pred pristúpením Poľska do Európskej únie.

Pokiaľ ide o článok 6 odsek 1 a 2 nariadenia č. 60/2004, žalobca sa dovoláva nedostatku právomoci Komisie a porušenia článku 22, článku 41 prvého pododseku a časti 4 prílohy IV vyššie uvedeného Aktu o pristúpení v súvislosti s nariadením Rady (ES) č. 1260/2001 zo dňa 19. júna 2001 o spoločnom organizovaní trhu v sektore cukru (²) – keďže napadnuté ustanovenia predpokladajú zohľadnenie spracovaných výrobkov s obsahom cukru (ekvivalentu cukru) v okamihu, kedy bude Komisia stanovovať prebytočné zásoby cukru a izoglukózy a zavádzajú zákaz zbavenia sa prebytočných zásob cukru a izoglukózy formou vývozu spracovaných výrobkov s obsahom cukru (ekvivalentu cukru).

Pokiaľ ide o článok 6 odsek 3, článok 7 odsek 1 a článok 8 odsek 2 písmeno a) nariadenia č. 60/2004, žalobca sa dovoľáva porušenia princípu solidarity a lojality vo vzťahoch medzi členskými štátmi a orgánmi spoločenstva (článok 10 ES), a to tým, že Poľsku boli napadnutými ustanoveniami uložené záväzky, ktorých splnenie je v praxi nemožné, a tým, že bola odmietnutá súčinnosť za účelom prekonania vzniknutých ťažkostí.

Pokiaľ ide o všetky napadnuté ustanovenia nariadenia 60/2004, žalobca sa dovoľáva zneužitia právomoci Komisie tým, že prijala opatrenia, ktorých cieľom nie je zjednodušenie zavedenia pravidiel spoločnej poľnohospodárskej politiky pre Poľsko, ale ochrana trhu Spoločenstva pätnástich pred konkurenciou poľských poľnohospodárskych výrobcov.

(¹) Ú. v. EÚ L 236, 2003, s. 33

(²) Ú. v. ES L 178, s. 1, so zmenami

Žaloba podaná dňa 25. júna 2004: Société BIC S.A. proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT)

(Vec T-262/04)

(2004/C 251/40)

(Jazyk konania: francúzština)

Société BIC S.A., so sídlom v Clichy (Francúzsko), v zastúpení: Michel-Paul Escande, advokát, podala dňa 25. júna 2004 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu.

Žalobkyňa navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zrušil rozhodnutie štvrtého odvolacieho senátu Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) zo 6. apríla 2004 (vec R 468/2003-4), ktorým vyslovil, že zápis prihlášky ochrannej známky spoločenstva č. 1 738 392 má byť zamietnutý z dôvodov upravených v článku 7 nariadenia č. 40/94, keďže spoločnosť BIC preukázala, že v tomto prípade boli splnené podmienky uplatnenia tohto článku;
- zaviazal žalovaného na náhradu trov konania.

Dôvody žaloby a hlavné tvrdenia

Prihlasovaná ochranná známka:	Trojrozmerná ochranná známka v tvare zapalovača.
Výrobky a služby:	Výrobky triedy 34 (predmety pre fajčiarov, zapalovače) – prihláška č. 1 738 392
Rozhodnutie napadnuté pred odvolacím senátom:	Zamietnutie zápisu prieskumovým pracovníkom
Rozhodnutie odvolacieho senátu:	Zamietnutie odvolania.

Dôvody žaloby:

Žalobca vraj preukázal, že tvar zapalovača, ktorého zápis ako ochrannú známku spoločenstva požaduje, spotrebiteľia v širokej miere považujú za jeho.

Žalobca vraj preukázal, že tvar zapalovača BIC nadobudol rozlišovaciu spôsobilosť v zmysle článku 7 nariadenia Rady (ES) č. 40/94.

Žaloba podaná dňa 25. júna 2004: Société BIC S.A. proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT)

(Vec T-263/04)

(2004/C 251/41)

(Jazyk konania: francúzština)

Société BIC S.A., so sídlom v Clichy (Francúzsko), v zastúpení: Michel-Paul Escande, advokát, podala dňa 25. júna 2004 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu.

Žalobkyňa navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zrušil rozhodnutie štvrtého odvolacieho senátu Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) zo 6. apríla 2004 (vec R 468/2003-4) (¹), ktorým vyslovil, že zápis prihlášky ochrannej známky spoločenstva č. 1 738 566 má byť zamietnutý z dôvodov upravených v článku 7 nariadenia č. 40/94, keďže spoločnosť BIC preukázala, že v tomto prípade boli splnené podmienky uplatnenia tohto článku;
- zaviazal žalovaného na náhradu trov konania.

Dôvody žaloby a hlavné tvrdenia

Prihlasovaná ochranná známka:	Trojrozmerná ochranná známka v tvare zapalovača.
Výrobky a služby:	Výrobky triedy 34 (predmety pre fajčiarov, zapalovače) – prihláška č. 1 738 566.

Rozhodnutie napadnuté pred odvolacím senátom: Zamietnutie zápisu prieskumovým pracovníkom

Rozhodnutie odvolacieho senátu: Zamietnutie odvolania.

Dôvody žaloby: Žalobca vraj preukázal, že tvar zapalovača, ktorého zápis ako ochrannú známku spoločenstva požaduje, spotrebiteľia v širokej miere považujú za jeho.

Žalobca vraj preukázal, že tvar zapalovača BIC nadobudol rozlišovaciu spôsobilosť v zmysle článku 7 nariadenia Rady (ES) č. 40/94.

(¹) Pravdepodobne R 469/2003-4

Žaloba podaná dňa 7. júla 2004: Brandt Industries proti Komisii Európskych spoločenstiev

(Vec T-273/04)

(2004/C 251/42)

(Jazyk konania: francúzština)

Brandt Industries, so sídlom v Rueil-Malmaison (Francúzsko), v zastúpení: Niels Dejean a Christophe Delrieu, advokáti, podal 7. júla 2004 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Komisii Európskych spoločenstiev.

Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

— zrušil rozhodnutie Komisie zo 16. novembra 2003 týkajúce sa schémy pomoci poskytnutej Francúzskom v súvislosti s prevzatím podnikov v ťažkostiach, vzhľadom na nedostatok odôvodnenia v zmysle článku 253 ES a na porušenie článku 14 nariadenia (ES) č. 659/1999 (¹) z 22. marca 1999;

— zaviazal Komisiu Európskych spoločenstiev nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Rozhodnutím zo 16. decembra 2003 Komisia dospela k záveru, že schéma upravená v článku 44 septies Code Général des Impôts français (francúzsky všeobecný daňový zákonník) je štátnou pomocou, ktorá je nezlučiteľná so spoločným trhom s výnimkou pomoci de minimis a pomocí zlučiteľných s usmerneniami o pomoci pre regionálne účely alebo s pravidlom oslobodenia, ktoré sa vzťahuje na pomoci malým a stredným podnikom. Komisia nariadila Francúzsku, aby pomoc odňala.

Žalobca napáda rozhodnutie Komisie. Tvrdí, že toto rozhodnutie musí byť zrušené vzhľadom na požiadavky článku 253 ES. Samotná Komisia v tomto rozhodnutí uznala, že nemá konkrétne informácie o podnikoch, ktoré majú automaticky prospech zo schémy podľa článku 44 septies Code Général des Impôts français.

Okrem toho žalobca tvrdí, že napadnuté rozhodnutie porušuje článok 14 nariadenia (ES) č. 659/1999. Komisia nevzala do úvahy skutočnosť, že účinkom daňovej pomoci spoločnostiam, ktoré sú založené za účelom prevzatia podnikov v ťažkostiach, je umožnenie toho, aby tieto spoločnosti ponúkali vyššiu cenu za aktíva ako tú, ktorú by ponúkli v prípade, že by pomoc nejestvovala. Zvýšením ceny spätnej kúpy uvedených aktív sa celá pomoc alebo jej časť presunula veriteľom podniku v nútenej správe tak, že spoločnosti, ktoré podniky prevzali, nemožno považovať za skutočných príjemcov pomoci. Vrátenie pomoci, ktorú získali tieto spoločnosti, nie je nevyhnutným opatrením na to, aby sa hospodárska súťaž vrátila do stavu, v akom bola pred poskytnutím pomoci, ale naopak by postavilo tieto spoločnosti do nevýhodnejšej pozície v porovnaní s tou, v ktorej by boli, ak by neboli nezáviskami pomoc, čo by bolo v rozpore s princípom dodržiavania hospodárskej súťaže a princípom proporcionality.

(¹) Nariadenie Rady (ES) č. 659/1999 z 22. marca 1999 ustanovujúce podrobné pravidlá na uplatňovanie článku [88] Zmluvy o ES (Ú. v. ES L 83, s. 1)

Žaloba podaná dňa 9. júla 2004: Jabones Pardo, S.A. proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)

(Vec T-278/04)

(2004/C 251/43)

(Jazyk konania: španielčina)

Jabones Pardo, S.A., bytom v Madride, v zastúpení: José Enrique Astiz Suárez, advokát Ilustre Colegio de Madrid, podal 9. júla 2004 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory).

Žalobkyňa navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

— zmenil napadnuté rozhodnutie v časti týkajúcej sa posúdenia podobnosti označení a tovarov, tak aby námietky boli pripustené na prejednanie a prihláška pre tovary tried 3 a 5 bola zamietnutá;

— zrušil rozhodnutie za účelom vykonania nového a správneho porovnania označení a označovaných tovarov, berúc do úvahy mimoriadnu vizuálnu a fonetickú podobnosť medzi „YUPI“ a „YUKI“ a zhodnosť a takmer zhodnosť mnohých označovaných tovarov.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Prihlasovateľ ochrannej známky spoločnosti:	QUIMI ROMAR S.L.
Prihlasovaná ochranná známka spoločnosti:	Slovná ochranná známka „YUKI“ – prihláška č. 1.353.515 pre tovary tried 3, 5 a 28
Majiteľ ochrannej známky alebo označenia namietaných v konaní o námietkach:	Žalobkyňa
Namietaná ochranná známka alebo označenie:	Španielska slovná ochranná známka „YUPI“ (č. 246.715) pre tovary triedy 3 (celá trieda tovarov parfumérie, výrobkov z vosku, éterické oleje a prípravky na čistenie zubov)
Rozhodnutie námietkového oddelenia:	Čiastočné vyhovie námietkam pre výrobky proti ktorým smerovali; menovite: „mydlá, parfuméria, éterické oleje, kozmetické prípravky, vlasové vody, prípravky na čistenie zubov“ (trieda 3) a „farmaceutické a dezinfekčné prípravky“ (trieda 5)
Rozhodnutie odvolacieho senátu:	Vyhovie odvolaniu podanému prihlasovateľom ochrannej známky, zrušenie napadnutého rozhodnutia v rozsahu v akom vyhovel námietkam čo sa týka tovarov „mydlá, parfuméria, éterické oleje, kozmetické prípravky, vlasové vody, prípravky na čistenie zubov“ (trieda 3) a „farmaceutické a dezinfekčné prípravky“ (trieda 5), a zamietnutie námietok žalobcu
Uvádzané žalobné dôvody:	Nesprávny výklad článku 8 odsek 1 písmeno b) nariadenia (ES) č. 40/94

Žaloba podaná dňa 9. júla 2004: Talianska republika proti Komisii Európskych spoločenstiev

(Vec T-282/04)

(2004/C 251/44)

(Jazyk konania: taliančina)

Talianska republika, v zastúpení: Gianni De Bellis, avvocato dello Stato, podala 9. júla 2004 na Súd prvého stupňa Európs-

ských spoločenstiev žalobu proti Komisii Európskych spoločenstiev.

Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zrušil rozhodnutie Komisie C(2004) 1706 z 24. apríla 2004, „ktorým sa zamietla financovanie z prostriedkov spoločenstva určitých výdavkov vynaložených členskými štátmi z titulu Európskeho záručného a usmerňovacieho poľnohospodárskeho fondu (FEOGA)“ v časti, v ktorej:
- vykonala opravu vo výške 190 580 682 eur „Rozvoj vidieka – Opatrenie b. „Insediamento Giovani Agricoltori“ Plán rozvoja vidieku v regióne Toskánsko“;
- vykonala paušálnu opravu vo výške 2 % zo sumy 2 758 501 eur vo vzťahu k potravinovej pomoci osobám v hmotnej núdzi;
- zaviazal Komisii Európskych spoločenstiev nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Výdavky, ktorých financovanie sa zamietlo, sa týkajú, pokiaľ ide o žalobkyňu, opatrenia „insediamento giovani agricoltori“ uvedené v dokumente o plánovaní rozvoja vidieku v regióne Toskánsko, schváleného rozhodnutím C(2000) 2510 zo 7. septembra 2000, a paušálnej opravy vo výške 2 % zo sumy 2 758 501 eur vo vzťahu k potravinovej pomoci osobám v hmotnej núdzi, ktoré, podľa Komisie nepredstavuje kontrolný systém s dostatočnými zárukami.

Na podporu svojich tvrdení, žalobkyňa poukazuje na skutočnosť, že:

- pokiaľ ide o opatrenie „insediamento giovani agricoltori“, boli porušené články 2 a 3 nariadenia (EHS) č. 729/70 ⁽¹⁾, články 35 a 37 nariadenia (ES) č. 1750/99 ⁽²⁾, článok 1 odsek 1 nariadenia Rady (ES, EURATOM) č. 2988/95 z 18. decembra 1995 o ochrane finančných záujmov Európskych spoločenstiev ⁽³⁾, ako aj všeobecných zásad v oblasti finančných opráv;
- pokiaľ ide o poskytnutie potravinovej pomoci osobám v hmotnej núdzi, boli porušené články 2 a 3 citovaného nariadenia (ES) č. 729/70.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (EHS) č. 729/70 z 21. apríla 1970 o financovaní spoločnej poľnohospodárskej politiky (Ú. v. ES L 94 z 28. apríla 1970, s. 13)

⁽²⁾ Nariadenie Komisie (ES) č. 1750/99 z 23. júla 1999, ktorým sa stanovujú pravidlá uplatnenia nariadenia Rady (ES) č. 1257/1999 zo 17. mája 1999 o podpore rozvoja vidieka z Európskeho poľnohospodárskeho usmerňovacieho a záručného fondu (FEOGA) a ktorým sa menia a rušia niektoré nariadenia (Ú. v. ES L 214 z 13. augusta 1999, s. 1)

⁽³⁾ Nariadenie Rady (ES, EURATOM) č. 2988/95 z 18. decembra 1995 o ochrane finančných záujmov Európskych spoločenstiev (Ú. v. ES L 312 z 23. decembra 1995, s. 1)

Žaloba podaná dňa 12. júla 2004: UPS Europe N. V./S. A. a UPS Deutschland Inc. & co OHG proti Komisii Európskych spoločenstiev

(Vec T-284/04)

(2004/C 251/45)

(Jazyk konania: angličtina)

UPS Europe N. V./S. A., so sídlom v Bruseli (Belgicko) a UPS Deutschland Inc. & C. OHG, v zastúpení: T. R. Ottervanger a A. S. Bijleveld, advokáti, podali 12. júla 2004 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Komisii Európskych spoločenstiev.

Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zrušil konkludentné rozhodnutie Komisie o zamietnutí opakovanej žiadosti o prístup k určitým dokumentom z 13. apríla 2004;
- zaviazal Komisiu Európskych spoločenstiev nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Rozhodnutím zo dňa 20. marca 2001 ⁽¹⁾ Komisia rozhodla, že Deutsche Post AG porušila svojimi postupmi v sektore balíkového zásielkového obchodu čl. 82 Zmluvy ES. V rozhodnutí ďalej žiadala, aby Deutsche Post vytvorila samostatnú dcérsku spoločnosť pre komerčné balíkové služby, ako aj systém transparentného a trhového určovania cien medzi Deutsche Post a touto dcérskou spoločnosťou. Deutsche Post bola takisto povinná každoročne informovať Komisiu o plnení týchto povinností. Deutsche Post tak urobila listom z 22. mája 2003. Žalobcovia, ktorí pôsobia v tej istej oblasti podnikania, požiadali o verziu tohto listu, ktorá nemá dôverný charakter. Dňa 22. septembra 2003 im bola doručená. Dňa 20. októbra 2003 žalobcovia požiadali Komisiu, aby im poskytla prístup k priemerným interným fakturačným cenám, ktoré Deutsche Post účtuje svojej dcérskej spoločnosti, t.j. k informácii, ktorá bola vymazaná vo verzii listu nemajúcej dôverný charakter z 22. mája 2003. Žalobcovia takisto požiadali o prístup k správe a výpočtom, ktoré boli podľa uvedeného listu predložené Komisii 16. novembra 2001. Žiadosť bola podaná na základe nariadenia č. 1049/2001 ⁽²⁾ (Ú. v. ES L 145 z 31.5.2001, s. 43-48). Žalobcovia zopakovali svoju žiadosť 18. novembra 2003 a podali opakovанú žiadosť 13. apríla 2004. Listom z 21. apríla 2004 Komisia potvrdila prijatie opakovanej žiadosti a uviedla v ňom, že rokuje s Deutsche Post o presnom rozsahu informácií, podliehajúcich obchodnému tajomstvu, vo vyžiadanych dokumentoch. Žalobcovia považujú skutočnosť, že nedostali žiadnu odpoveď, za konkludentné rozhodnutie Komisie zamietnuť ich žiadosť o prístup a žiadajú Súd prvého stupňa, aby toto rozhodnutie zrušil.

Na podporu svojej žaloby sa žalobcovia odvolávajú na porušenie nariadenia č. 1049/2001 tvrdiac, že sa na tento prípad nevzťahuje žiadna z výnimiek uvedených v článku 4 tohto nariadenia a že mal byť preto poskytnutý prístup v zmysle podanej žiadosti. Žalobcovia sa takisto odvolávajú na porušenie povinnosti odôvodniť rozhodnutie podľa čl. 253 ES zo strany Komisie. Žalobcovia tvrdia, že Komisia porušila nariadenie č. 1049/2001 tiež v tom, že ani neodpovedala v predpísanej lehote, ani neuviedla dôvody neposkytnutia prístupu. Napokon žalobcovia tvrdia, že Komisia porušila vlastný rokovací poriadok v znení rozhodnutia Komisie z 5. decembra 2001 ⁽³⁾. Podľa názoru žalobcov mala Komisia ukončiť rokovania s Deutsche Post a vydať rozhodnutie v lehote pätnástich pracovných dní.

⁽¹⁾ Rozhodnutie Komisie z 20. marca 2001 týkajúce sa konania podľa čl. 82 zmluvy ES (Vec COMP/35.141 – Deutsche Post AG) (oznámené pod číslom C(2001) 728), Ú. v. ES L 125 5.5.2001, s. 27.

⁽²⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 z 30. mája 2001 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie.

⁽³⁾ Ú. v. ES L 345, 29.12.2001, s. 94

Žaloba podaná dňa 9. júla 2004: Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska proti Komisii Európskych spoločenstiev

(Vec T-286/04)

(2004/C 251/46)

(Jazyk konania: angličtina)

Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska, v zastúpení: R. Thompson QC a S. Grodzinski Barrister - právni zástupcovia, ktorí si zvolili adresu na doručovanie v Luxemburgu, podalo 9. júla 2004 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Komisii Európskych spoločenstiev.

Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zrušil článok 2 rozhodnutia Komisie č. 2004/451/ES o zúčtovaní výkazov výdavkov členských štátov financovaných Európskym poľnohospodárskym usmerňovacím a záručným fondom za rozpočtový rok 2003, oznámeného pod č. C(2004) 1699 ⁽¹⁾, v rozsahu, v akom sa vzťahuje na výkazy Rural Payments Agency (Agentúra pre platby vidieku), Department of Agriculture nad Rural Development (Odbor pre rozvoj poľnohospodárstva a vidieka), Forestry Commission (Komisia pre lesy) a a Contryside Council for Wales (Rada pre Waleský vidiek);

— potvrdil, že rozhodnutie odčleniť výkazy Scottish Executive Environment and Rural Affairs Department (Odbor pre životné prostredie a záležitosti vidieka škótskeho ústredného orgánu výkonnej moci) je nezákonné v rozsahu, v akom sa zakladá na nesúlade s metodikou námatkových kontrol, ktorá je stanovená v usmernení č. 8 vydanom Generálnym riaditeľstvom VI Komisie (Poľnohospodárstvo) v júli 1998;

— uložil Komisii Európskych spoločenstiev náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Rozhodnutie Komisie č. 2004/451 bolo prijaté na základe nariadenia Rady (ES) č. 1258/1999⁽¹⁾ o financovaní spoločnej poľnohospodárskej politiky. V spornom článku 2 Komisia rozhodla o odčlenení výkazov platobných agentúr (okrem iných), ktoré uvádza žalobca a o tom, že tieto budú predmetom budúceho zúčtovacieho rozhodnutia.

Žalobca tvrdí, že pokiaľ ide o tieto agentúry, rozhodnutie o odčlenení ich výkazov bolo urobené výlučne alebo hlavne na základe toho, že metodika námatkových kontrol používaná National Audit Office (Národný kontrolný úrad) Spojeného kráľovstva pri príprave správy o audite a certifikátov pre výkazy za rok 2003, bola iná, než špecifická metodika námatkových kontrol navrhovaná v usmernení č. 8.

Na podporu svojej žaloby žalobca predovšetkým uvádza, že Komisia nemá právomoc vyžadovať od národných certifikačných orgánov, aby prispôbili svoju metodiku metodike stanovenej v usmernení, ak zároveň uznáva, že kritériá stanovené v nariadení č. 1258/99, ako aj v nariadení č. 1663/1995⁽²⁾ boli splnené. Žalobca ďalej tvrdí, že Komisia pochybila v posúdení právnej stránky veci v tom, že vykladala svoje usmernenie ako záväznú právnu normu. Aj v prípade, že by bolo v rozpore so žalobcovými tvrdeniami rozhodnuté, že usmernenie môže v zásade obsahovať záväznú právnu normu, žalobca namieta, že je toto usmernenie prinajmenšom obsahovo nejednoznačné a výklad Komisie je v rozpore s princípom právnej istoty. Žalobca takisto tvrdí, že vzhľadom na vývoj prípadu je správanie Komisie v snahe presadiť vlastný výklad usmernenia č. 8 v rozpore so zásadou ochrany oprávnených očakávaní. Navyše pokus Komisie kontrolovať spôsob, akým United Kingdom National Audit Office (Národný kontrolný úrad Spojeného kráľovstva) vykonáva odbornú činnosť, je podľa názoru žalobcu v rozpore so zásadou subsidiarity, ktorá je zakotvená v čl. 5 zmluvy ES a ozrejmenej v čl. 3 ods. 1 nariadenia č. 1663/95.

Napokon žalobca uvádza, že aj keď by Komisia tvrdila, že sporné rozhodnutie bolo založené na iných dôvodoch, takéto tvrdenie neobstojí vzhľadom na zjavný omyl v úsudku.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 155 z 30.4.2004, s. 129-133.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 160 z 26.6.1999.

⁽³⁾ Nariadenie Komisie č. 1663/95 zo 7. júla 1995 stanovujúce podrobné pravidlá uplatňovania nariadenia Rady (EHS) č. 729/70 týkajúceho sa postupu pri zúčtovaní výkazov záručnej sekcie EPUZF.

Žaloba podaná dňa 15. júla 2004: Kris Van Neyghem proti Výboru regiónov

(Vec T-288/04)

(2004/C 251/47)

(Jazyk konania: holandčina)

Kris Van Neyghem, bydliskom Tienen (Belgicko), v zastúpení: Dirk Janssens, advokát, podal 15. júla 2004 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Výboru regiónov.

Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zrušil rozhodnutie 87/03;
- zrušil všetky rozhodnutia, ktoré s tým súvisia alebo z toho vyplývajú;
- zaradil žalobcu do platovej triedy B 1, najmenej ale do B4/4;
- zaviazal Výbor regiónov nahradiť všetky trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobca je od 1. decembra 2002 úradníkom vo Výbore regiónov. Napáda rozhodnutie z 26. marca 2003, ktorým bol konečným rozhodnutím zaradený do platovej triedy B 5, štvrtý platový stupeň.

Žalobca na podporu svojej žaloby uvádza nedostatok odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, porušenie článku 5 ods. 3, 31 a 32 Služobného poriadku ako aj porušenie princípu rovnakého zaobchádzania.

Žaloba podaná dňa 19. júla 2004: Caremar S.p.A. a spol. proti Komisii Európskych spoločenstiev

(Vec T-292/04)

(2004/C 251/48)

(Jazyk konania: taliančina)

Caremar S.p.A. a spol., v zastúpení: advokáti Gian Michele Roberti, Alessandra Franchi a Guido Bellitti, podal 19. júla 2004 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Komisii Európskych spoločenstiev.

Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zrušil napadnuté rozhodnutie v časti, v ktorej označuje subvencie za plnenie záväzkov vyplávajúcich z poskytovania služieb vo verejnom záujme, ktoré boli poskytnuté spoločnostiam Caremar, Toremar, Siremar a Saremar, za pomoc v zmysle článku 87 zmluvy;
- v nadväznosti na to zrušil napadnuté rozhodnutie v časti, v ktorej označuje ako novú pomoc, a nie ako už poskytnutú pomoc, subvencie za plnenie záväzkov vyplývajúcich z poskytovania služieb vo verejnom záujme, ktoré sú určené spoločnostiam Caremar, Toremar, Siremar a Saremar;
- zaviazal Komisiu Európskych spoločenstiev nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia sú podobné ako tie, ktoré sú uvedené vo veci T-265/04 Tirenica di Navigazione a spol./Komisia (¹).

(¹) Ešte nebolo zverejnené v Úradnom vestníku Európskej únie

Žaloba podaná dňa 22. júla 2004: El Centro Provincial de Jóvenes Agricultores de Jaén proti Rade Európskej únie

(Vec T-295/04)

(2004/C 251/49)

(Jazyk konania: španielčina)

El Centro Provincial de Jóvenes Agricultores de Jaén, so sídlom v Jaén (Španielsko), v zastúpení: José Francisco Vázquez Medina, právnik Ilustre Colegio de Jaén, podal 22. júla 2004 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Rade Európskej únie.

Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- ipso iure vyhlásil za neplatný článok 1 odsek 7 nariadenia Rady (ES) č. 864/04;
- vyhradil si rozhodnutie o trovách konania na samostatné rozhodnutie.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobca napáda vyššie uvedené ustanovenie v rozsahu, v akom pri určení priamej podpory, ktorá má byť poskytnutá výrobcom počíta, výhradne pokiaľ ide o olivový olej, s hospodárskym rokom 1999/2000, popri ďalších troch plánovaných pre zostávajúce poľnohospodárske odvetvia (2000/2001, 2001/2002 a 2002/2003).

Na podporu svojich tvrdení žalobca uvádza, že napadnuté ustanovenie je nielen nedostatočne odôvodnené, a to v rozpore s povinnosťou poskytnúť odôvodnenie, ale že tiež diskriminuje určité regióny a mnoho poľnohospodárov z dôvodu, že v hospodárskom roku 1999/2000 bolo úroda v Andalúzii, predovšetkým v Jaén, veľmi slabá. Ak dôjde pri výpočte podpory, ktorá sa má poskytnúť k zohľadneniu vyššie uvedeného hospo-

dárskeho roka, výrobcovia olivového oleja v Jaén, spolu s ostatnými v Córdobe a Granade utrpia, len na základe tejto skutočnosti, vážnu ekonomickú škodu a budú takto diskriminovaní.

Napokon, žalobca tvrdí, že došlo tiež ku zneužitiu právomoci.

Žaloba podaná dňa 22. júla 2004: Cristóbal Gallego Martínez, Benito García Burgos a Antonio Parras Rosa proti Rade Európskej únie

(Vec T-297/04)

(2004/C 251/50)

(Jazyk konania: španielčina)

Cristóbal Gallego Martínez, Benito García Burgos a Antonio Parras Rosa, bytom v Jaén (Španielsko), v zastúpení: José Francisco Vázquez Medina, advokát Ilustre Colegio de Jaén, podali 22. júla 2004 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Rade Európskej únie.

Žalobcovia navrhujú, aby Súd prvého stupňa:

- ipso iure vyhlásil za neplatný článok 1 odsek 7 nariadenia Rady (ES) č. 864/04;
- vyhradil si rozhodnutie o trovách konania na samostatné rozhodnutie.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia sú totožné s tými, ktoré sa uvádzajú vo veci T-295/04.

Žaloba podaná dňa 22. júla 2004: Talianska republika proti Komisii Európskych spoločenstiev

(Vec T-304/04)

(2004/C 251/51)

(Jazyk konania: taliančina)

Talianska republika, v zastúpení: Antonio Cingolo, avvocato dello Stato, podala 22. júla 2004 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Komisii Európskych spoločenstiev.

Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zrušil konečné rozhodnutie Komisie č. C(2004) 1812 z 19. mája 2004 o vyhlásení nezákonnosti, s povinnosťou vrátiť, pomoci poskytnutých Talianskom (v zmysle zákona č. 394 z 1981) vo forme zníženia úrokov v prospech WAM s.p.a. pre sumu 104 313,20 eur splatných od 24. apríla 1996 a pre sumu 106 366,60 eur splatných od 9. novembra 2000 (štátna pomoc č. C 4/2003 (predtým NN 102/2002);

— zrušil každý ďalší akt, o ktorom sa vie alebo, ktorého existencia sa predpokladá a následne zaviazal Komisiu Európskych spoločenstiev na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Talianska republika napadla na Súde prvého stupňa Európskych spoločenstiev konečné rozhodnutie Komisie č. C(2004) 1812 z 19. mája 2004 o vyhlásení nezákonnosti, s povinnosťou vrátiť, pomocí poskytnutých Talianskom (v zmysle zákona č. 394 z 1981) vo forme zníženia úrokov v prospech WAM s.p.a. pre sumu 104 313,20 eur splatných od 24. apríla 1996 a pre sumu 106 366,60 eur splatných od 9. novembra 2000 (štátna pomoc č. C 4/2003 (predtým NN 102/2002). Zákon č. 394 z 1981 podporuje osobitne talianske podniky, ktoré plánujú založiť pobočky, obchodné zastúpenia, obchody a sklady.

Na podporu svojich tvrdení, žalobkyňa poukazuje na skutočnosť, že:

- A) došlo k porušeniu podstatných formálnych náležitostí z dôvodu porušenia práva na obhajobu, zásady transparentnosti, zásady byť vypočutý, tým, že Komisia nikdy nepredložila kópiu oznámenia, ktorým začala konanie proti Talianskej republike;
- B) došlo k porušeniu podstatných formálnych náležitostí z dôvodu porušenia práva na obhajobu a nedostatku odôvodnenia pri vyšetrovaní, tým, že Komisia opomenula vykonať v oznámení a v nesledujúcich aktoch nevyhnutné šetrenia prostredníctvom právomocí, ktoré jej zveruje nariadenie č. 659/99 ⁽¹⁾;
- C) Komisia nesprávne posúdila skutkový stav a porušila článku 1 písm. b nariadení Komisie č. 69/2001 ⁽²⁾ a č. 70/2001 ⁽³⁾, tým, že chybné kvalifikovala pomoc, ktorá sa označuje ako „pomoc pri vývoze“;

- D) došlo k porušeniu zásad dôvery a bona fidei, tým, že Komisia nenapadla oznámenie o pomoci, napriek tomu, že toto bola informovaná o vnútroštátnom zákone č. 394/1981. Naopak ciele sporných pomoci neboli priamo spojené s vývozom, ale s internacionalizáciou prostredníctvom stanovenia stálych výrobných základov v zahraničí;
- E) došlo k porušeniu článku 87 a nasl. Zmluvy ES a porušeniu povinnosti odôvodnenia. V tejto súvislosti žalobkyňa tvrdí, že Komisia v napadnutom rozhodnutí neuvádza dôvod, prečo predmetná štátna pomoc, jednotlivá a v takom malom rozsahu, je spôsobená ovplyvniť obchod medzi členskými štátmi. Komisia takisto nevysvetľuje, na základe akých skutočností, by mala táto pomoc predstavovať hrozbu skreslenia hospodárskej súťaže v rámci Spoločenstva, najmä vo vzťahu k takejto finančne zabezpečenej pomoci;
- F) došlo k porušeniu článku 4 nariadenia č. 69/2001 a k porušeniu povinnosti odôvodniť tým, že Komisia retroaktívne uplatnila toto ustanovenie na daný skutkový stav, ktorý vznikol za účinnosti predchádzajúcej právnej úpravy;
- G) došlo k porušeniu povinnosti odôvodniť, k nelogickosti, porušeniu zásady rovnosti a ku chybnému uplatneniu nariadení č. 69/01 a 70/01 tým, že Komisia posúdila sumu návratky poskytnutej na základe kritérií, ktoré neboli relevantné a boli chybné.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 659/1999 z 22. marca 1999 ustanovujúce podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 93 Zmluvy o ES.

⁽²⁾ Nariadenie Komisie (ES) č. 69/2001 z 12. januára 2001 o uplatňovaní článkov 87 a 88 Zmluvy ES pri pomoci de minimis (Ú. v. ES L z 13.1.2001, s. 30)

⁽³⁾ Nariadenie Komisie (ES) č. 71/2001 z 12. januára 2001 o uplatňovaní článkov 87 a 88 Zmluvy ES na štátnu pomoc malým a stredným podnikom (Ú. v. ES L 10 z 13.1.2001, s. 33)

III

(Oznámenia)

(2004/C 251/52)

Posledná publikácia Súdneho dvora v Úradnom vestníku Európskej únie

Ú. v. EÚ C 239, 25.9.2004

Predchádzajúce publikácie

Ú. v. EÚ C 228, 11.9.2004

Ú. v. EÚ C 217, 28.8.2004

Ú. v. EÚ C 201, 7.8.2004

Ú. v. EÚ C 190, 24.7.2004

Ú. v. EÚ C 179, 10.7.2004

Ú. v. EÚ C 168, 26.6.2004

Tieto texty sú dostupné na adresách:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
